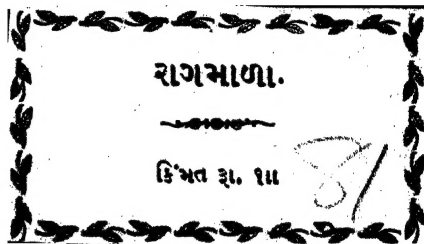

२०८१८

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૮૧૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ યોગીનિ

વિષય મ : ૮૪૩ : ૫૭૨૩

H. H. SIR SULTAN MOHOMED SHAH AGAKHAN,
G. C. S. I L. L. D. ET.
HAZAR IMAM.

હાઝર ઇમામ.

હીઝ હાઈનેસ સર સુલતાન મોહમદશાહ આગાખાન.
જી. સી. એસ. આઈ. એલ. એલ. ડી. વીગરે.

ધી ખોળ સિંધી પ્રો. પ્રેસ મુંબઈ ૯

એલમ સાર સંગ્રહ.

માને

રાગમાળા.

(શીઆ ઇમામી ઇસ્માઈલી સુલોના માટે)

આવૃત્તી ત્રીજી

નકલ ૧૦૦૦

ઇસ્માઈલી સુલોમાં ધાર્મિક કેળવણી લેનારાં
બચાંઓને એલમ ગીનાનના રાગ શીખવા
શીખવવા થોડા ખર્ચે સહેલ થાય માટે

છપાવી પ્રગટ કરનાર

મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજ.

ધી ખોજ સીંધી છાપખાનું
૧૧૩ પાલખી મહોલ્લા મુબઈ નં ૬

સંવત ૧૯૭૬] કિંમત રૂ. ૧૫ [સન ૧૯૨૩

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૦૮૧૧

આ શુક્ર મેનેજર ગુલામહુસેન રાજનભાઈએ ધી ખોળ સૌધી
પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ૧૧૩ પાલખી મહોલા, મુંબઈ નં ૯ માં
મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજ માટે છાપા અને
મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજે ધી ખોળ સૌધી
પ્રી પ્રેસ ૧૧૩ પાલખી મહોલા, મુંબઈ
નાં ૯ માં પ્રગટ કરી.

પ્રસ્તાવના.

આ બુકનું નામ “એલમ સાર સંપ્રદ” યાને “રાગમાળા” એટલા મોટે રાખવામાં આવેલ છે કે આ બુકથી આપણા ઇસ્માઈલી દીનનાં ધારમીક પુસ્તકોના રાગો શીખવાને બધ્યાંને અનુકૂળ પડે અને આપણાં શાસ્ત્રોના ગૃંથો કયા કયા છે તે સમજી શકાય.

આ બુક સીંધી સ્કુલોમાં ઘણી ઉપયોગી છે અને દરેક સીંધી સ્કુલમાં એક ફરજિયાત વિષય તરીકે દાખલ કરવામાં આવેલ છે. જ્યાં જ્યાં આ બુક દાખલ ન થઈ હોય, ત્યાં ત્યાં દાખલ કરવાની લલામણુ અમો કરીએ છીએ, કારણ કે આ બુકની અંદર દરેક ગૃંથનો શરૂઆતનો થોડો ભાગ આપેલો હોવાથી તેટલાનો રાગ બધ્યાં શીખી શકે અને તે બાદ કોઈ પણ પુસ્તક રાગથી વાંચવામાં હરકત ન નડે.

આ બુકની પહેલી તથા બીજી આવૃત્તી સીંધીમાં છપાએલ હતી તે ખલાસ થતાં આ ત્રીજી આવૃત્તી ગુજરાતીમાં મુધારા વધારા સાથે છપાવી છે અને કિંમતમાં પણ પહેલાના કરતાં ઘટાડો કર્યો છે જેથી સ્કુલમાં સીખતાં બાળકો ઉપરાંત દરેક નાના મોટાઓ આ બુકનો લાભ લઈ શકશે, અમો આશા રાખીએ છીએ કે પહેલી બે આવૃત્તી મુજબ આ ત્રીજી આવૃત્તીનો ઉપયોગ પણ દરેક સ્કુલમાં છુટથી થશે.

મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજ.

આ બુકનાં ચીન્હોની સમજણ.

અથાએ ફરેક ચુથને મથાળે બુદ્ધી બુદ્ધી નોશાનીઆ મુકેલી
છે તે એટલા માટે કે જે સાધન મળતી હોય તેના રાગ એક
સરખો છે. વિગત નીચે મુજબ:—

(*) (૧) અનત અખાડો (૨) ૯ જુગા.

(**) (++) (૧) મુમન ચીતવેણી યાને તો મુનીવરભાષ મોટી,
(૨) મુમન ચીતવરણી યાને તો મુનીવરભાષ નાની, (૩) સલોડો
મોટો, (૪) સલોડો નાનો.

(#) (૧) મુમન ચેતામણી, (૨) ૧૦૦ ગીનાન ભાગ પહેલાવું
ગીનાન આ બુકને પાને ૯૩

(+) (x) (૧) ખટ દર્શન (૨) મન સમજણી નાની,

(::) (૧) ખટ દર્શનની વેલ (૨) જગતપુરી.

(xx) (૧) ખટ નિરીજન (૨) મુળખધનો અછોડો (હંશ હંસલી)

(=) (૧) બુજ નિરીજન (૨) ચંદ્રભાણ વેલ સાથે (૩) શુર
ભાણ વેલ સાથે (૪) સતવેણી મોટી (૫) સતવેણી નાની (૬)
સી હરદી (૭) સતવેણીની વેલ (૮) સતવરણી વડી (૯) મન
સમજણી વડી.

(++) (૧) બ્રહ્મ પ્રકાશ (૨) સો કીયા.

(=) (૧) બુદ્ધ અવતાર (૨) પરબ પાંડવાનો (૩) સતચુર
ચુરના પુતલા (૪) ક્ષે અવતાર મોટો.

(II) (૧) હસનાપુરી (૨) સો ગીનાન ભાગ પહેલાનું ગીનાન
૭૩ મું

ચાલુ વાંચન—(૧) રસાલોઃ હયામ બફર સાહકનો (૨) મુખ
બંધ ૧૬ થળ (૩) નકલંકી ગીતા (૪) મુળ ગાવંત્રી (૫) ફિદી-
આદ જવાંમદી (૬) ગીરભાવલી મોટી (૭) વીરા ટોલ (૮)
ખાવન ઘાટી (૯) આરાધના આઠ બેડીલા (૧૦) પીર હસન
કળીરદીન અને કાનીપાનો સંવાદ.

તે સીવાયના બધા મન્થો અને ગીનાનોના રાગો બુદા બુદા છે.

સાંકળીયુ.

નંબર.	નામ.	પાત્ર
૧	અનંત અખાડો.	૧
૨	મુમન ચીતવેણી.	૩
૩	મુમન ચીતવરણી.	૫
૪	મુમન ચેતામણી.	૭
૫	સલોડો મોટો.	૯
૬	સલોડો નાનો.	૧૧
૭	ખટ દરસન.	૧૩
૮	ખટ દરસનની વેલ.	૧૫
૯	ખટ નીરીંજન.	૧૭
૧૦	જણુકાર.	૧૯
૧૧	મન સમજાણી નાની.	૨૧
૧૨	બુજ નીરીંજન.	૨૩
૧૩	બ્રહ્મ પ્રકાશ.	૨૫
૧૪	બુધ અવતાર.	૨૭
૧૫	નાનો દશ અવતાર.	૨૯
૧૬	મુળબંધનો અછોડો (હંસ હંસલી)	૩૧
૧૭	ચંદ્રલાણ.	૩૩
૧૮	સુરલાણ.	૩૫
૧૯	જનતપુરી.	૩૭
૨૦	હસનાપુરી.	૩૯
૨૧	પરબ પાંડવાનો.	૪૧

૨૨ વાઝેક મોટા.	૪૩
૨૩ સતગુરુ ગુરના વિવા.	૪૫
૨૪ સો કીરીયા.	૪૭
૨૫ રાખ ગાવરચંદ કથા.	૪૯
૨૬ એલ ફરમાન મલાહી જખરામલકુ* (૧૦૦ ગીતાન ભાગ ૪ થી)	૫૧
૨૭ સતગુરુ ગુરના પુતલા.	૫૩
૨૮ નવ છુગા.	૫૫
૨૯ સતવેણી મોટી.	૫૭
૩૦ સતવેણી નાના.	૫૯
૩૧ સી હરફી.	૬૧
૩૨ સતવેણીનો વેલ.	૬૩
૩૩ મોટા દશ અવતાર.	૬૫
૩૪ મહિલાના કલામ.	૬૭
૩૫ રસાલો.	૬૯
૩૬ મુળખંધ ૧૬ થસ.	૭૧
૩૭ નકલકી ગીતા.	૭૩
૩૮ મુળ ગાવત્રો.	૭૫
૩૯ ફીંદીઆદ જવાંમદી.	૭૭
૪૦ ગીરભાવલી મોટી.	૭૯
૪૧ વીશ ટોલ.	૮૧
૪૨ ખાવન ધાટી.	૮૩
૪૩ આરાધના ૮ જોડીલા.	૮૫
૪૪ પીર હસન કબીરદીન અને કાનીપાનો સંવાદ.	૮૭
૪૫ ગરબી.	૮૯
૪૬ બામ બુદાઈ.	૯૧

- ૪૭ વેનતીવું ગીનાન મહેર કરે મોરા સાંખ્યા.
(૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૧ લો) ૯૩
- ૪૮ આવો રમીસર તમે તીરથ નાઓ.
(૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૧ લો) ૯૫
- ૪૯ એણ સરવે લવુંનાં લેખાં લેશે.
(૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૨ ભે) ૯૭
- ૫૦ છરેલામ નીસરે મંધુકાર શાહા આપે રચાયા.
(૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૨ ભે) ૯૯
- ૫૧ પ્રેમ પાટણ મોટો. (૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૩ ભે) ૧૦૧
- ૫૨ સામીને સાચું કરીને મેવિએ.
(૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૩ ભે) ૧૦૩
૫૩. સતગુર કહે તમે સુણો મારા મુનીવરો.
(૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૪ થો) ૧૦૫
- ૫૪ મા ખુદાવંધ અનત કલપમે આગે તુંહીજ હોતા.
(૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૪ થો) ૧૦૭
- ૫૫ પાછમ દેશે પરજુ પરતક બેઠા.
(૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૪ થો) ૧૦૯
- ૫૬ એણ સેજડીએ સુતોરે રાજા નીંદ્રા ધરી.
(૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૫ મો) ૧૧૧
- ૫૭ એણ ગત જાનો સામી રાજા આવેઆ.
(૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૬ ઠો) ૧૧૩
- ૫૮ વીવાનું ગીનાન સતગુર તુરનો ઢાલ.
(૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૬ ઠો) ૧૧૪
- ૫૯ ગીનાન જુગેસરનું પહેલું ૧૧૫
- ૬૦ ગીનાન અબધુનું ૫૩ મું. ૧૧૬
- ૬૧ મન સમજાણી વડી. ૧૧૭
- ૬૨ સતવંણી વડી. ૧૧૮

એલમ સાર સંગ્રહ

અથવા

રાગમાળા.

અનત અખાડાના પાઠ ૬ (કુદલે પાઠ ૫૦૦)

રચનાર—પીર હુસન કબીરદીન. (*)

આશાજી જુગપતી જુગનાથ શ્રી ઇસ્લામશાહ,
હમ મન તેરે ઉમાયોજી;
કાયમ સામી હંસાજીના રાજ,
જંતુ દીપમે શાહા આવો.... ...
હરી અનત અનત—હરી અનતેજે સામી,
શાહા અનતેજે અંત તુંહી જાણેજી;
એકને મારે શાહા એકને તારે,
એકને હરીવર આલે... ... હરી૦ (૧)
આશાજી ત્રીભોવર સામી શાહ તમે વર દાતા,
એવા તમારી હમ લીઅણાજી;
સરવે જીવ તમારી એવાએ લાગા,
તમે છો મધ સુધન દેવ... ... હરી૦ (૨)
આશાજી ભણે ગુર હરીચંદ્ર એહીજ વેનતી,
સરવ સુણો વધાયુજી;
અમને વર દીયો તમે કાયમ સામી,
મહા વર રાજ મેરેઓ દીદાર... ... હરી૦ (૩)

આશાજી ત્રેહો ત્રીભોવર કાયમ સામી,
 વેનતી મુણે રાયજનજી;
 પાછમે પુરખ અલખ લખાયા,
 સોડી અલખ અનત પરીયાણુ...હરી૦ (૪)
 આશાજી ચડલા સુરજ તે કેમ છપે,
 એમહી વીચારો લોકાજી;
 જીવ પિંડ જેણે ત્રેમ લોક સીરજયા,
 સો કેમ દુગ્ધ હોવે... ...હરી૦ (૫)
 આશાજી અમે મુયાંતા તમે વર સામી,
 એવા તમારી હમ લીઅણાજી;
 વીનવું વીનવું બહુ રૂપે વીનવું,
 હમ તેરે નામ પતીઅણાંહરી૦ (૬)
 આશાજી બહુમાંહે સુદી સીરજી ઉપાવો,
 અને બહુમાંહે દુર ચુકાવોજી;
 તારો અંત ન જાણે કોઈ,
 કરે કિરતાર સો હોઈ... ...હરી૦ (૭)
 આશાજી સેતર દીપ એરાક ખંડમાંહે,
 ધરસર વધાયું અલી અવતર્યાજી,
 અલીકો નામ નિરીજન બણીએ,
 શ્રી ઇસ્લામ શાહ બુગ પરવર્યા...હરી૦ (૮)
 આશાજી અનત પરવ શાહા પેસા થાખ્યા,
 નવે પરવે શાહા આયાજી;
 કલમાંહે કાયમ કાલીંગા સંહારશે,
 રખીએ શાહા પીરે મુખ પાયા... ...હરી૦ (૯)

મુમન ચિતવેણી યાને તો મુનીવર ભાઈ

મોટીના પાઠ ૧૦ (કુલ્લે પાઠ ૫૫૦)

રચનાર—પીર સદરદીન. (**)

તો મુનીવર ભાઈ આ પરથમ સામીજી પયદા કીયા,
એ ભાઈ જરે હતા તે ધંધુકાર;
તારે ખીજે તે હતો કાંઈ નહિ,
અને એક હતા તે નિરાકારે (૧)

તો મુનીવર ભાઈ તારે સામીજીએ તે મનમાંહે હેન ધર્યો,
અને સંસાર સિરજ્યાનું આચાર.
તારે મુખમાંહેથી શીખતો ગોટા કાઢીયા,
તે માંહેથી કીધો તે ઈંડાનો આકારે. (૨)

તો મુનીવર ભાઈ તે ઈંડા શાહે ઉપાવીયો
અને તેને હાથમાંહે તે રાખીયો કેટલીક વાર;
ત્યાં સામીજી તે એક અલંકારમાં,
અને ત્યાં ઈંડા ઉપરે તે ધર્યો પ્યારે. (૩)

તો મુનીવર ભાઈ તે ઈંડા જુલાવે સામીજી આપણા હાથમાં,
અને તેનો કીધો બહુ વિસતાર;
તારે સામીજીના મનમાંહે એમજ આવીયું,
જે આ ઈંડામાંહેથી તે કહું ઉત્પતિ અપારે. (૪)

તો મુનીવર ભાઈ તારે સામીજીએ તે મનમાંહે વિચારીયું,
જે આ ઈંડામાંહેથી તે શું શું કહું આકાર;
તારે સામીજીએ સાત તબક્ક જમીનના ઠેરાવીયા,
અને દશ આસમાનનો તે રાખીયો વીચારે. (૫)

તો મુનીવર ભાઈ તારે અહંકાર કરતા સામીજીએ ઠંડા
ઉંચા ચડાવીએ,

તેમાંહેથી થયા તે દશ આશમાનના આકાર;
આ ત્યાંથી ઠંડા નીચા ચાલીએ,
તેમાંથી થયા સાત તખ્ત જમીનના તેણી ચારરે. (૬)

તો મુનીવર ભાઈ ત્યાં સામીજીએ પોતાની કુદરતમાંહેથી
પયદા કર્યા,

અને આ જમીં આશમાનનો આકાર,
તારે સામીજી તે ફીરી બેસી રહ્યા,
તે ફેરતા જુગ એકલા નિરાકારે. (૭)

તો મુનીવર ભાઈ તારે સામીજીએ પોતાનાં ગુરમાંહેથી
ઉપાવીયા,

જાત સામીજીએ બોજી તે સિરજી મુરત ચાર;
આ ત્યાં એક પિંડ પોતાનાજ;
અને એ પાંચેઈ તનજ એક તે અવતારે. (૮)

તો મુનીવર ભાઈ એ ચાર મુરત સામીજીએ મિરજ્યા,
તેના જુગ જુગ તામ થયાં સીરજીહાર;
આ તે તમે સાંભળો મુનીવરો,
આ તેનું તે કહું વીચારે. (૯)

તો મુનીવર ભાઈ આપણા માળા મુખારકના મહમદ મુરતફા કર્યા
અને મોલા અલ્લા તે પોતે અલી અવતાર;
આ સીના મુખારકના તે ફજરત બીબી ફાતમા,
અને તુરચશમ બે તેના હ. ઇમામ હસન વ હુસેન દીલ ઠારે (૧૦)

મુમન ચિતવરણી યાને તો મુનીવર ભાઈ
નાનીના પાઠ ૧૧ (કુદલે પાઠ ૩૨૩) (***)

અન્યનાર—સમયદ ધંદ્ર ધંમામ શાહ.

તો મુનીવર ભાઈ પરથમ અથર વેઠ ગુર નર શાહાનું સિરેવીઝ,
તેને સિરેવંતા મનમાં શંક ન આણુ,
જે ગુર નરને દ્રઢ વિસવાસે ઐવશે
તો અમર થાયજે પ્રાણુરે. (૧)

તો મુનીવર ભાઈ અમરાધુરી તો પામીઝ,
જે સીરેવીઝ તપસી ગુર નર ગુર,
જે એક મન ગુર નર શાહાને સિરેવીઝ,
તો પ્રાણત થાયજે ગુરરે. (૨)

તો મુનીવર ભાઈ કલગુગમાંહે સત્યા તપસી ગુરનર સાચા જાણુજે,
તે સતગુર સાંજીદેવ સાચા આયે;
તે ગુરનરને દોઝ કરી જાણુ આવરે.
તે નિઝે દોઝક જાયરે. (૩)

તો મુનીવર ભાઈ દોઝકથી તો જુટીઝ,
જે સિરેવીઝ ગુરનર શાહ;
જે ગુર ગતની નિત નિત સેવા કરે,
તે સહી અમરાધુરી જાયરે. (૪)

તો મુનીવર ભાઈ આજ ગુર ગત ગંગા કરી જાણુજે,
તેનું ગુમત વઝે પરવાઝ;
આજ જે કોઈ ગુર ગત ગંગામાંહે સ્નાન કરશે,
ભાઈ તેનાં પ્રાણત જાયરે. (૫)

તો મુનીવર ભાઈ તમે સરવે મુખી મુસાફર એક ચિંતે સાંભળો,

અને સુણો મોક્ષ મુગતનું હામ;

ગુર ધંદ્ર ધમામશાહે એવું ભાંખીયું,

એલમનું મુમન ચિતવરણી નામરે. (૬)

તો મુનીવર ભાઈ જે આ ગુર નરને એવસે સાચશું,

તેને હરી છે હજુર;

મુમન ચિતવરણી ચિત દધને સાંભળો.

પ્રાછત થાય તેનાં દુરરે. (૭)

તો મુનીવર ભાઈ મુનીવર મુનીવર સખ કોઈ કહાવે,

પણ મુનીવરનો ભેદ ન જાણે કોઈ;

જેણે આ સતગુર પુરા સિરેવીયા,

આજ કલજુગમાં મુનીવર સેાકરે. (૮)

તો મુનીવર ભાઈ જે જીવતા મરતક હોઈ રહે,

અને દાનત રાખે હામ;

જે ગતમાંહે નિત નિત હાલ ગુજરે સાચમું

આજ તેનું મુનીવર નામરે. (૯)

તો મુનીવર ભાઈ આ કાયા કાલે ગળી જાયસે,

જેમ નદીએ વહે છે નીર;

જેસો શપનાતરનું પેખાણું;

ભાઈ તેસો આ શરીરરે. (૧૦)

તો મુનીવર ભાઈ જેવું સપનાતરનું પેખાણું,

તેવો આ સંસાર;

હવે કાંઈક સુકરીત કરજો આવરે,

તમે મુરખ તજો અહુંકારરે. (૧૧)

સુમન ચેતામણીના પાઠ ૧૧ (કુલ્લે પાઠ ૬૩૦)

રચનાર—સહયદ ઇમામ શાહ. (૪)

એજ આઠ નિરીજન અવતર્યા,
તેનુ થાનક છે એસક ખંડમાંએ,
સતગુરે સોહી દેખાડીઆ,
તે છે વ્યાપક નવ ખંડમાંએ... ...
ચેતો રીખીસરો ગુર કહે સાચા સતગુરે એમ કહયા. (૧)
એજ આલ અલીજની તે કહીએ,
નખા મહમદ પીર મુસલે છે ત્યાંએ,
ઇસરે આલથી જે ભુલસે,
તેતો જાએશે દાજક માંએ... ...ચેતો (૨)
એજ ઇસરે આલથી આલ ચાલીયા,
તેતો આવીયા કહેક નગરી માંહે
વિરચા અંગુચા થાનક કહીએ,
શ્રી ઇસલામ શાહા બેઠા છે ત્યાંય... ...ચેતો (૩)
એજ જોમા જોમા માંહે એ નરજ કહીએ,
તેની સાંખ છે અલમ માંહે,
ચાલીસ સિપારા કુરાનના,
તે માંએ ત્રીસ છે દુનીયા માંહે... ...ચેતો (૪)
એજ દસ સિપારા બાકી રહયા,
તે છે એ ઘર માંહે,
અધરવેદ તેને કહીએ,
તેની વાણી સતગુરે મુખજ માંહે... ...ચેતો (૫)

એજ આલ નળીજની જુગમાંહે આવીયા,
 તેજુ તે કીધા એ ધરમ ઉપાય,
 સતગુરુ ઇમામ શાહા એમ કહે,
 તેતો આલ મહુમદની કહેવાય... ...ચેતો ૧૦ (૬)

એજ નુરથી નુરજ પ્રગટયા,
 તેનો વાસ છે નુરજ માંહે.
 તેજુ આ સતપંથ પયદા કીધા,
 ખોજ કાઢ્યો કુશનમાંહે... ...ચેતો ૧૦ (૭)

એજ ચાર વેદ ચાર કિતાબ ખોજ્યા,
 સતગુરુ સરવે ત્યાંએ.
 ઇલમ અલ્લાહજીએ ભેજ્યા,
 ફરદ ફરમાવીઆ પુરકાન માંહે... ...ચેતો ૧૦ (૮)

એજ ફરદ પુરકાનેથી ઉપન્યા,
 તેતો પરવર્યા પરાધર્મી માંહે,
 શરીઅત તરીકત હકિકત તેની માલુમ છે,
 મારફત માંહે. ...ચેતો ૧૦ (૯)

એજ મારફત માંહેથી કાઢી કરી,
 તે તો આણીઆ ઇસ પંથ માંહે,
 ત્યાં રહેણી રખો નિરટે કરી,
 આપણા જીવને ત્યાં... ...ચેતો ૧૦ (૧૦)

એજ ઇસરે રહેણીથી જે ભુલશે,
 તેનું કામ નહીંરે કીયાંએ;
 તે તો ફેરા ફરે લાખ ચોર્યાશી તણા,
 તે તો મોક્ષ ન પામે કીયાંય... ...ચેતો ૧૦ (૧૧)

સલોકા મોટાના પાઠ ૧૧ (કુલ્લે પાઠ ૨૪૦)

અન્યતર—પીર શમ્ભુ. (**)

સતગુર કહેરે દીલમાંહે દેવલ પુજયે,
અને દીલમાંહે દેવ દુઆર,
દીલમાંહે સાંધ્યા આપે વસે,
અને દિલમાંહે આપે દીઠારરે. (૧)

સતગુર કહેરે આપે હરીયા લહેરે હય,
અને આપે દેવ મોરારે,
આપે સબકું દેખાન હય,
પણુ અંધેકે મન દુરરે. (૨)

સતગુર કહેરે સતપંથી તે જો સતમું રહે,
અને બુરો ન રાખે મન,
સતપંથી તે સાચા કહીયે,
બાકી સરવે રહરે. (૩)

સતગુર કહેરે સતપંથી તે મુરુ ધ્યાનમું,
અને મુરુને હય મુરુ,
તે ઉપર કોઈ ખનું કાઢે કહેરનું,
તોય મુરુ ન છોડે મુરરે. (૪)

સતગુર કહેરે જેણે રંગ લીયા અમ તણા,
તેને કેસા હય ગુમાન,
જે જેવાં હોવે મોમનાં,
તે તેવો લાવે ધમાનરે. (૫)

સતગુર કહેરે જેસા જીવ હોવે આપણા,

તેસા તું અવરાને બુજ,

જેણે પારકું દેખ્યા ભુંડકા,

તેતો આપે હોસે જીહરે. (૬)

સતગુર કહેરે હીરાં માતી લાલ હય,

તે સખ બજાર ચોક વેચાય,

તે જેણે કાચ લીયા જઇને હાથમાં,

તેને લાલ માતી ન સોહાયરે. (૭)

સતગુર કહેરે અમે સરવે જુગ દેખ્યા,

અને દેખ્યા સઉનાં મન,

જે મામન જેવું બોલસે,

તેનું તન મન તેવું પ્રાણરે. (૮)

સતગુર કહેરે જેણે ધરમ જોયા સતના,

અને જોયા વેદ વીચાર,

તે ઇમાન રાખસે સતસુ,

અને ગુર ઉપર રાખસે પ્યારરે. (૯)

સતગુર કહેરે જેણે વેદ જોઇને વીચાર્યું નહી,

અને તેનું વેદસુ નહી કામ,

તે ઠાલા આયા ને ભુલા ગયા,

તેની વેદમાંહે નહી સાંખરે. (૧૦)

સતગુર કહેરે બ્રહ્મજ્ઞાન માહે જો રહયા,

વળી દાનત રાખે ઠામ,

તે તો સોળ કળાની જોતમાંહે,

તેને સુજે સરવે કામરે. (૧૧)

સલોકો નાનાના પાઠ ૧૧ (કુદલે પાઠ ૧૨૦)

રચનાર—પીર સદરદીન. (++)

સતગુર કહેરે પીયુ પીયુ તો સખ જીગ કરે,
 પણ પીયુ ન પાવે કોય,
 મુખ જપતાં જો પીયુ મીલે,
 તો સીર સાઠાં ન હોયરે. (૧)

સતગુર કહેરે સીર સાઠાં જો કીજીયે,
 અને રંજિ જગાધયે આપ,
 જીવ લગાધયે જીકરમું,
 તો સાચા સુરીજન પાસરે. (૨)

સતગુર કહેરે પીયુ પીયુ તો જીવ જત કરે,
 અને પીયુ ન પાવે કોય,
 જીભ જપતાં જો પીયુ મલે,
 તો બગલા હંસજ હોયરે. (૩)

સતગુર કહેરે બગ હંસ બે પટુંતરા,
 અને દીસે એક વરણ,
 પણ બગ ચરે મન માન્યુ,
 અને હંસ મોતી ચરનરે. (૪)

સતગુર કહેરે કાચ રતન બે પટુંતરા
 અને કસતાં પાથે ભાવ,
 કાચ કમાથો વીખ ભરે,
 અને રતને અજવાલો હોયરે. (૫)

સતગુર કહેરે નુગરા સુગરા બે પટુંતરા,

સરવે સુરત એક સમાન,

પણ નુગરા ચહાવે દામકુ,

સુગરા સાહેબજીકા નામરે.

(૬)

સતગુર કહેરે નામ લીયા સો અતી ઘણા,

અને પ્રેમ પીડા ન લાય,

એ તો ઘુડી ઉપર લીપણા,

જેમ કુટા માંડલ બખયરે.

(૭)

સતગુર કહેરે પ્રેમ ભગતી તો રહેલ વસે,

અને અંતર લેહ લગાય,

સાસ દિસાસે એમ જાપીયે,

જેમ કાને સુરત ન બાયરે.

(૮)

સતગુર કહેરે જીસમાંહે પ્રમાન પ્રગટયાં,

તિસે ગફલત હોવે દુર,

ત્યાં અધારા ગું કરે,

જ્યાં સતગુર કેરાં તુરરે.

(૯)

સતગુર કહેરે તુરે મીંદર સમારીયાં,

અને તુરે રચ્યો આસમાન,

તે તુરમાંહેથી તુર પ્રગટયા,

તેજુ સતગુર નામરે,

(૧૦)

સતગુર કહેરે અમે આવ્યા એહી લોકમાં,

અને લાવ્યા મુગતનું સુલ,

તે રંગ ભોગ બહુ પદમી પામીયા,

પણ થોડા આશક સુલરે.

(૧૧)

ખટદરસનના પાઠ ૫ (કુદ્દલે પાઠ ૨૩૫)

રચનાર—પીર સદરદીન (+)

સામી તે જે સરજણદાર,
જીવ પીઠનો કરે નીસતાર;
દિલની વાતું બાણ જેહ,
સકલ જોત હંસ પ્રકાશે તેહ;
ભાંજે ઘરે નીપાયે જોએ,
કહે ગુર સોહાદેવ સાચા સામી-કહીએ સોએ. (૧)

સેવક તે જે સેવા સાર,
હરિ વપતાં લંગે પાર,
પરિગ્રહ વાચા પાલે જેહ,
સાચા સેવક કહીએ તેહ;
ગીનાન જોત જે ગુરથી ઘરે,
પ્રેમ વીથી જીવના મરે,
સતગુર વાચા પાલે જેહ,
કહે ગુર સોહાદેવ સાચા સેવક-કહીએ તેહ. (૨)

વઘરાળી તે જેનું વનમાંહ વાસ,
ઘર નવ નાડીયું રહ ઉદાસ,
કીરીઆ તપસા તીરથ કરે,
પંજલુ જીતીને ભાવયું મરે;
પરમ હંસા પર ઉપકારી જેહ,
સોહાગ વઘરાળી કહીએ તેહ.
જુગત અહારી મારે કામ,

૩૫ સુરંગી લેવે નામ;
 સુણી સખદ જે સીરસું સહે,
 પ્રેમ પીડા પીયુસું રહે,
 દોતું જંતર તુંબા તાર,
 કહે ગુર સોહોદેવ સોહી વર્ધરાગી અપરમ પાર. (૩)

વીરનવ તેજે વરજ વરે,
 સતગુર વચને જીવતા મરે,
 પ્રેમ ભગતી પકડે જોય,
 પોથા પોથી કરે ન કોય;
 પ્રેમ પ્રકાસી વાએ તાલ,
 ઘટ ઘટ દેખા એક દયાલ.
 નિલક તુલસી તન મન લાય,
 ઘર બેઠા ગુણ ગોવીંદનાં ગાય,
 પ્રેમ દયા પ્રોત પાલે જેહ,
 કહે ગુર સોહોદેવ સાચા વિરનવ-કહિએ તેહ (૪)

જંગમ તે જે જીગતે જાય,
 દવલ પુજે તીરથ નાય,
 સતગુર વચને નામે શીસ,
 તો ઘટ કલા પુરણ જગદીશ;
 અંતર આવી ખોલે આપ,
 તો નીસીજલ હોવે નાસે પાપ,
 શામ તણી જો લેવે ગુફા,
 સાચા જંગમ સોધ નફા;
 કામ કોધને દેવે ગુરની આણુ,
 સો જંગમ આ જીગ પરમાણુ,
 સતગુર કહે મએ સખ જીગ જોય,
 એસા જંગમ વીરલા કોય. (૫)

ખટદરસનની વેલના પાઠ ૧૧ (કુલે પાઠ ૮૧)

રચનાર—પીર સદરદીન (૨)

ત્યારે રાજાને મન ચીંતા ઉપની,

હવે શી થાયસે પેર,

પાવન કરવા પાંડવા,

સામી પધાર્યા ઘેર. (૧)

ત્યારે વલતા તે રાજા ઓચરે,

અને સાંભળેા કહુ* સત વાત,

પુત્ર વણસીયો પીતા તણે,

ખમીયા કરેને તાત. (૨)

ત્યારે ફરી અલીઆગત ઓચરે,

અને સાંભળેા રાજા ધરમ,

રીસ અમારી ઉતારવા,

તમે બોલ્યા સત વચન. (૩)

તમારો જગન જાણીને અમે આવ્યા,

તમે પાંડવ સરીખા ભેદ,

ગુર હલ્યા તમારી ઉતરે,

જે જગન કરો ગઉ મેદ. (૪)

ત્યારે રાજાને મન ચીંતા ઉપની,

અને દીલસુ* કરે વિચાર,

હવે ધરમ ભાંગેા ક્ષત્રી તણે,

લોક લાજ ને કુલ ગાર. (૫)

ત્યારે ફરી અલીઆગત આચરે,

તમે સાંભળો રાગ રમ,

આજ્ઞા આલી અમે તમને,

તમે કાંચે કરો છો વીલંબ.

(૬)

ત્યારે વલતા તે રાગ આચરે,

અને સાંભલો કહું સત વાત,

વડ વડરાને પુછીયે,

અને પુછીયે કંતાજી માત.

(૭)

ત્યારે પરવાર પુછ્યો પ્રેમચું,

અને સાંભળો સહુ વાત,

અલીઆગતે આલી આજ્ઞા,

તેનો નહી દીવસ નહી રાત.

(૮)

ત્યારે સોહોદેવ રાયને પુછીયું,

પડો પડિત કરો વિચાર.

અધ વીચાલે નાવ ભાંગી,

કહો કેમ ઉતરચું પાર.

(૯)

ત્યારે વલતા તે સોહોદેવ આચરે,

કોપદીને પુછો દ્રઢ.

વાગેસર વાણી એમ આચરે,

જેને વડને વરસે તુર.

(૧૦)

ત્યારે રાગ થયા રવ રાતડા,

કોપદીને પુછે વચન.

પ્રદક્ષિણા કરીને પ્રણામ કીધા,

તમે સાચું બોલો સતી જન.

(૧૧)

ખટનિરીજનના પાઠ ૨૨ (કુફલે પાઠ ૨૬૦)

(રચનાર—પીર સદરદીન) (xx)

- એજ અનંત જુગ આગે વહી ગયા,
ત્યારે આપોહી આપ નિરીજન રહ્યા, (૧)
- ત્યારે જમીન આસમાન ન હોતા કોઈ,
ત્યારે આપોહી આપ નિરીજન સોઈ. (૨)
- ત્યારે ધંધુકાર માંહે ધર્યા ધ્યાન,
ત્યારે હોતે ઉપાયા બ્રહ્મ ગીનાન. (૩)
- ગીનાતી ગીનાન વિચારી બેય,
ત્યારે આપોહી આપ નિરીજન સોય. (૪)
- ત્યારે જપતા જપતા બાહુ જુગ ગયા,
ત્યારે આઠ લાખ કરણ અવીચલ રહ્યા. (૫)
- ત્યારે આઠસાખ કરણ માંહે અપરમપર હરિ,
ત્યારે હેત કમ્પા મન માંહે ધરી. (૬)
- ત્યારે આપણે હોતે પરિ બ્રહ્મ,
ખીંખા કારણ લેવા આશ્રમ. (૭)
- ત્યારે સીંતર હજાર વરસજ ગયા,
ત્યારે ખીંખા કારજ ભયા. (૮)
- ત્યારે નિરીજન નરે મયા કરી
સો ખીંખ રાખ્યો નાભજ ધરી. (૯)
- ત્યારે હસ્ત કમળથી કર્યા વ્યાસ,
અસખ નિરીજન આપોહી આપ. (૧૦)
- છત્રીસ જુગ ચોરાસી ચોકીઉં એમ કરતાં ગયા,

- ત્યારે એક ધ્યાનસુ* નર આપે રહ્યા. (૧૧)
- ત્યારે સતપથ તો અવિચલ રહ્યા,
સો ખીંચ તો પરસોતમ થયા. (૧૨)
- ત્યારે મચ્છ નીગલ*ભ આસન કરી,
ત્યારે બ્રહ્માજી રાજ્યા નાભજ ધરી. (૧૩)
- ત્યારે કર જોડી બ્રહ્માજી કહો,
સામી મુનકાળ માંહુ આપણુ એહુ. (૧૪)
- તુંહી માત તુંહી તાત કીરવાર,
તુંહી નિરીજન નીરાકાર. (૧૫)
- સત બાલે: સામી સાચુ* કહો,
અમને ઉપાયા તે કારણુ કહો. (૧૬)
- ત્યારે આપ નિરીજન બાલ્યા આપ,
બ્રહ્માને બાલ્યા ત્રણ કાલતુ* બપ. (૧૭)
- અમ કરતાં ઉપાયા દેવ,
ત્યારે બ્રહ્માને બાલ્યા મુગતના ભેવ. ૧૮)
- મુણે બ્રહ્મા શ્રવણુ ધરી,
વાત અનુપમ કહુ ખરી. (૧૯)
- કુદરતી અક કરીજ બલ,
જેમ આપ સમાને આપે બલ. (૨૦)
- બુગત કરે બ્રહ્મા બુગમાંહુ જઈ,
સકલ ત્રિધા તમને કહી. (૨૧)
- ત્યારે કરજોડી બ્રહ્માજી કહો,
સામી બુગત કરે* જે મુગતજ દેહ. (૨૨)

ઝલુકારના પાઠ ૨૨ (કુલલે પાઠ ૪૮૭)

રચનાર—સર્વયદ્ધ ધમામ શાહ (†)

ઝેજી પુરખ પાઠમથી અલી આવશે.
અને આવશે જ'પુદીપમાંહેજી. (૧)

ઝેજી અનત દળ ત્યાં દઈતકે પાસે;
સોખી ચડકર આવેજી. (૨)

ઝેજી મેજલે મેજલે દઈત કરે પીયાણા
ઝેવી તરે સેન ચલાવેજી. (૩)

ઝેજી તારે દઈત કાલીંગા ચરખટ ફરશે,
ઝેવી તરે સેન ફેરાવેજી. (૪)

ઝેજી તેજુ ચરખટ સોંસાર ફરશે,
તે તો દઈતને હરી કરી માનેજી. (૫)

ઝેજી તારે દઈત કાલીંગા કરામન ફરશે,
તેના ભેદ મુણા મોમન બાઈજી. (૬)

ઝેજી પાણી મત્રીને દઈત ગીરત ઉપાવશે,
તે ગીરતના પરવ ચલાવેજી. (૭)

ઝેજી વેલુ મત્રીને દઈત અન ઉપાવશે,
તે અનના પરવ ચલાવેજી. (૮)

ઝેજી ગારો મત્રીને દઈત ગોળ ઉપાવશે,
તે ગોળના પરવ ચલાવેજી. (૯)

ઝેજી પાન મત્રીને દઈત પોપટ પઢાવશે,
તેને દઈતનું નામ બજાવેજી. (૧૦)

ઝેજી મુઆ માણસ દઈત કાલીંગા જીવાડશે,

તે કલમાં માર્ગ આપ દેખાડેછ. (૧૧)

એછ મેળા દમર દધંત છત્ર ઢળાવશે,
ત્યાં ટાંઢા ટાંઢા વાહા દેખાવશેછ. (૧૨)

એછ ત્રાંબીએ રોટી દધંત કાલીંગા વેચાવશે,
ત્યાં સોના મહોરે રોટી સાહેબ કરશેછ. (૧૩)

એછ એવારે ચેત જારે દધંત કરશે,
ત્યાં બહુ સંસાર ફરશેછ. (૧૪)

એછ સાંભળો મામન તમે ચેતજો,
એ છ સરવે સવા પોહાર સુધીછ. (૧૫)

એછ તારે હાંક મારીને મોંના અલી ઉડશે,
તે સેન મેલાવશે અપારછ. (૧૬)

એછ ત્યાં પાંચ કરોડશુ* રાજા પહેલાજ આવશે,
તે તો શાહાનુ* ફરમાન માનેછ. (૧૭)

એછ ત્યાં સાતે કરોડશુ* રાજા હરીશ્વંડ આવશે,
તે તો શાહાનુ* ફરમાન માનેછ. (૧૮)

એછ નવે કરોડશુ* રાજા બુજેડશુ આવશે,
પાંચ પાંડવ તેને સાથેછ. (૧૯)

એછ સતી કુંતાજી માતા આવે,
દોષદી રથ ખેડેછ. (૨૦)

એછ ત્યાં બાર કરોડશુ* પીર સરદીન આવશે,
તે તો શાહાનુ* ફરમાન માનેછ. (૨૧)

એછ અનત કરોડશુ* પીર હસન કળીરદીન આવશે
તેતો સાચા મુનીવર સાથેછ, (૨૨)

મનસમજણી નાનીના પાઠ ૨૨ (કુદલે પાઠ ૩૩૭)

રચનાર—સર્ણવદ ઇમામ શાહ (x)

- મુસલમાન મુસે બિન સખ ખોયા,
આપસકું મુસા કર ન જોયા; (૧)
- જો મુસલમાન મનમાં સાચા હોવા,
તો આપસકું મુસા કર જોતા, (૨)
- પહેલી કીલી મુસલમાનકી વેઇ,
કે હકમાં દોલ રાખે આપસકે તઇ; (૩)
- દુગ્ધ ઇમાન ઠોરજ રાખે
તો જાહેર શરાબથી તોખા આંખે; (૪)
- મુસલમાન ગુગમાં ગુહા કમી ન ખોલે,
સત રાખેને પાપકું ખોલે; (૫)
- કુફર સારા કાટ કર નાંખે,
નિન ઉઠી કલમેયું જાગે; (૬)
- પીર ન બુજે સારે અવા,
પીર પીછાને ખીના અવરા વાવા; (૭)
- કે હિંદુ દેવલ દરે જાવે,
લઈ ટુલ પથરકું ચડાવે; (૮)
- જો વે પથરમાં સાચજ હોવે,
તો પહેલે ટાંકણુ દારેકું ખાવે; (૯)
- મુસલમાન મસીતમાં ફીરે,
મુજ દખે ખીના મુજદા કીસકું કરે; (૧૦)
- કાંહાયુ મેમાન ઘરકું આપ્યા,

ઘરકા ઘણી ઘરમે ન પાયા; (૧૧)

વે ખાલી ઘર દેખી મહેમાન પરતાયા,
એસા હીન્દુ મુસલમાન દે.તુ ફેરા ખાયા; (૧૨)

નખી મહમદ એસી હીકમત કીતી,
આપણી ઉંમત ચુલ ચુલ લીતી; (૧૩)

કીયા હીન્દુ કીયા મુસલમાન,
મુજ ભાવે જીને મુજે પીછાન; (૧૪)

મેં ઇસ દુનીઆકે લીનર રહું,
મેં આછે માણકચુલ ચુલ લઉં; (૧૫)

જો મેં ખોટા માણકકું લેતા,
તો કીઆમત કે દીન જવાબ કયા દેતા? (૧૬)

જો ઉંમત મેરી સાચી હોવે,
તો મુજબીના એક તીલ કયું રહેવે? (૧૭)

જેસી મછલી પાણી ખીન રહેવે,
ખહાર કહાડો તો જીવડા દેવે; (૧૮)

એસા બંદા મુજ શનાખતમે રહેવે,
તો વહી ઉંમત મેરી હોવે. (૧૯)

સલેમાન પેગમ્બર સાચારે ભાઈ,
ઉસે ઉંમત મેરી મેં દીખલાઈ; (૨૦)

કબીરીયા રામ રહેમાનકુ દેવે,
વેધ મુસલમાન કીયું કર હોવે; (૨૧)

રામ રહેમાન એક ગુસાંઈ,
મુરખ લોક તે મરમ ન પાઈ; (૨૨)

બુજ નિરીજનના પાઠ ૨ (કુલ્લે પાઠ ૩૩)

રચનાર—પીર સદરદીન. (=)

આતિ અચરત કહું એક પહેલી,
જસથી હોવે વાર રહેલી. (૧)

પીયુ છાના કયું પ્રગટ આયા?
કહોને કોન પીયા ભેખ ફીરાયા? (૨)

“લા” થી ઉન જાત કહાવે,
જાકી ખાત કહી ન આવે. (૩)

કુખકી લે લે કે ગાથા ખાવે,
પીર પયગમ્બર તોય ન પાવે. (૪)

મહા અગમ સમુદ્ર કહાવે,
જાકો પાર કોઈ ન પાવે. (૫)

જો ઇસ સમુદ્રમાં કુખકી ખાવે,
મર જીવ્યા હોય સો માણુક લાવે. (૬)

કુખકી લે લે જનમ ગુમાવે,
વો યાંકો થાક કબુએક પાવે. (૭)

રે તુંહી મારા સાચા સાંહીયા પીયુજી તુંહી

નિરાલા નિરીજન કહિએ,

નિરાલી કહીએ કુછ ખાતરે;

ગુંગે સ્વપ્ના પાયા,

સમજ સમજ પસ્તાયરે. [૧]

ન્યારી થે ન્યારી કર કર માને,

યાં ગત થે કુછ વડાં પીછામે. (૧)

- સખ સફાયતું જાકું પાવે,
સો સફાયત કુન વેદીત કહાવે. (૨)
- રૂપ અનુપ અનેક દીખાવે;
ભાત ભાત પીયા ભેખ ફીંચવે. (૩)
- એન દામાં વેહદત કહીએ.
જાંકુ દો સફાયતસુ લહીએ. (૪)
- જામે જા ઇરમહી હોઈ
કહે અલુપ વત હોઈ સોહી. (૫)
- રખ જહાં તપસી રખ હોઈ,
તહાં યુજે યુજણહારા કોઈ. (૬)

રે તુંહી...

જેને રંગને રૂપ નહો,
નહિ કુછ નામ ને ઠામરે.
સો ગુપ્તા પ્રગટ ભયે,
લાખ ધરો તીસ નામરે.

[૨]

બ્રહ્મ પ્રકાશના પાઠ ૨૨ (કુલ્લે પાઠ ૧૫૦)

રચનાર—પીર શમ્સ (++)

- સત શબ્દ હએ ગુરે હમારા,
તાકો લખે ન થો સંસારા. (૧)
- સત શબ્દકા કરો વીચાર,
પીર શાહા કહોજી વારમવાર. (૨)
- પ્રથમ ધ્યાન રસનાસું કીજે,
નીશાની પીર શાહ પીર શાહ લાણીજે. (૩)
- ત્રીન માસ રસના વીચ રહયા,
પીછે નામ બ્રહ્મ સો કહ્યા. (૪)
- નામ લેતાં લયા પ્રેમ પ્રકાશ,
તખ ઉપજ્યા મન વિદ્યાસ. (૫)
- કહો પ્રેમ લખશકે સારે ભાઈ,
ગુને ભેદ કહું પ્રગટ બતાઈ. (૬)
- ગદ ગદ લહેરી પ્રેમકી ઉઠે,
તાં વીચ શ્રી મુખકી છુટે. (૭)
- હોત ગલ ગલી મુખમે અગાઈ,
તાં વીચ મનવા રહ્યા સમાઈ. (૮)
- ચલે ત્રટ જાંહા પ્રેમકી ધારા,
પીવત પ્રેમ હોવત મતવારા. (૯)
- છકીકર જકીઆ અનલે બાની,
દુરં પહોંચેકી ચેહી નીશાની. (૧૦)
- બ્રહ્મ મુખકી કાહા કહું વડાઈ,

- મહીમા અધીક કહી નવ જાઈ. (૧૧)
- પોથી પતરા વાંચી સુનાવે,
વા સુખકો ગતી વે નહિ પાવે. (૧૨)
- જટા જીઠં કહાવે ભગવાના
વે સુખ ઉનતે રહ્યા છાના. (૧૩)
- જતી રાખ મતા ખાલી રહ્યા,
વા સુખકા રંજ ભેદ ન લહ્યા. (૧૪)
- ભોગી હોકે ભુગતી ન પાઈ,
ઉનતે વે સુખ રહ્યા સમાઈ. (૧૫)
- જંગમ નીસદીન વિશ્વાસ ધીઆવે,
વા સુખકો કબહુ ન પાવે. (૧૬)
- છંદા હોકર જદ નહિ દરસે,
કહો વા સુખકા કં યસે પરસે. (૧૭)
- અસઠ તીરથ દેહ નવાઈ,
વે સુખકી વે ખખર ન પાઈ. (૧૮)
- ખટ કરમ ત્રીપણ કરો આચારા,
વે સુખ ઉનતે રહ્યા નીઆરા. (૧૯)
- દુધાધારી નાગા સુની,
વા સુખ પાખે કાયા સુની. (૨૦)
- પથરા પુજે ઘંટ બજાવે,
વા સુખકું સપને નહી પાવે. (૨૧)
- ગાય વજાડે તોડે તાના,
વા સુખકા વે મુલ ન જાના. (૨૨)

બુદ્ધ અવતારના પાઠ ૨૨ (કુદ્દલે પાઠ ૫૨૫)

ચંચનાર—પીર સદરદીન (÷)

- નવમુ રૂપ હરો બુદ્ધ અવતાર,
મુગલી રૂપ ધર્યો મુરાર (૧)
- મુખ ચીચા પગ વાંકા જાણુ,
પગે ફેશ પહેરે દીવાણુ. (૨)
- છુરી કટારી બાંધે તરવાર તીર,
કમાન બાંધી ચડાવે હા મીર. (૩)
- ગીરત કોઠ શરીરે વહે,
પાસે કોઈ ઉભો નવ રહે. (૪)
- દુરગંધ ગંધાવે શરીર,
એસો રૂપ ધર્યો જગદીશ. (૫)
- એવો રૂપ ધર્યો જહુરાય,
પાંડવોને દ્વારે પોતા જાય, (૬)
- પાંડવ જ્યાં હોમ જગનજ કરે,
ત્યાં બેઠા બ્રાહ્મણ વેદ ઓચરે. (૭)
- ત્યારે લાગ્યો કલજુગ ને દ્વાપર ઉતર્યા,
દેવ રખીસર ઠામ છોડી ગયા. (૮)
- કલજુગ માંહે બહુ પાપ કે'વાય,
તેથો દેવ રખીસર ઠામ છોડી જાય. (૯)
- ત્યારે જીજ્ઞેષુ કરે વિચાર,
પુછે બ્રાહ્મણને વેદની સાર. (૧૦)
- મુણે બ્રાહ્મણ જીજ્ઞેષુ કહે,

કોરવોકો પાપતે હુમ શીર રહે. (૧૧)

દોણી અઠારના હુવો નીખેદ,
તેજુ હુમ શીર જણાણ પાપ. (૧૨)

સુણો આઠણો હું યુધું ભેવ,
કેસો પાપતણુ હોવે નીખેવ. (૧૩)

કહે આઠણુ સુણો હો રાય,
માંડો હોમ જગન એણે ઠાંય. (૧૪)

સેત્ર આઠણુ વરજો હો રાય,
મન ઠચ્છા ભોજન દયો અતિ ભાય. (૧૫)

સોવન પાત્ર સેત્ર દા નિત,
એસો જગન કરો એક ચિત. (૧૬)

એસો આઠણુ કહ્યો ભેવ,
તો પાપતણુ હોવે નીખેવ. (૧૭)

આઠણુને વચને પાંડવ ભુલયા જાય,
માંડયા હોમ જગન તેણે ઠાંય. (૧૮)

આઠણુ વચન ખોલયા સાર,
સુણો જુજેળુ કરો વિચાર. (૧૯)

ચંડાસ એક આવે એણે ઠાંય,
તે જગનમાંહે કરે ઉપાય. (૨૦)

જગન તણું જે વીરધવા કરે,
એ સો જોતક એમ આચરે. (૨૧)

પેહેરો પ્રાણે મેલો એણે ઠાંય,
ભલા ધુરા ન પાવે જાય. (૨૨)

નાના દસ અવતારમાંથી અવતાર (૨)

ચતુર્થ—પીર સદ્ગુણ (૧)

શ્રી પીરોથમે શ્રી પીરોથમે મહ રૂપે લીધો છે અવતાર,
માયા માંડીને જુગ શામ ધર્યા તારે ગુર બ્રહ્માજીના વેદ છે
ચાર, તે સંખો દાણવ વેદ હરી ગયો.

સંખો દાણવ વેદ હરી જાએ,
તેની વારે શ્રી નારાયણ થાએ.

જઈ રહ્યો સમુદર માહે,
તારે મહ રૂપ ધર્યો મુરાર.

નાસતો સાહેબો હાથ,
તારે ખોલ્યા શ્રી જગનાથ.

પેસંતો ઝાટ્યો હાથ,
કાંડો ગ્રહ્યો શ્રી જગનાથ.

કહે તું ને ખણ ન મેલું રે હાથ,
તારે કરે જોડીને લાગો શાહાને પાય.

શાહા ત્રુઠો તું વર માગ,
તતખણ મેલીઆ છે હાથ.

શાહા ત્રુઠો શ્રી જગનાથ,

હો મારા સામીજી આઠ નારાયણ સંખો હણ્યો, તારે
મહ રૂપે શ્રી માહાવ અવતર્યો; શ્રી મછની માતા તો સંખા-
વતી, પીતા તો પ્રેમરૂપ, ગુર તો આનંદાત્મા; સખતી તો ચંદ્ર-
કાદેવી, ચાર લાખને બત્રીસ સેહેસ્ત્ર શ્રી મહ રૂપે નામ
લણાવીઆ જ અલો જ અલો. (૧)

શ્રી બીજમાંહે શ્રી બીજમાંહે કોરલ રૂપે લીધો છે અવ-
તાર, ભાર પીરોથમીનું શાહા મોરે પીઠેસુ ઝાલ્યો, તારે
મેર પરખતનો કીધો છે રવાયો, વાસંગ નાગ શાહા મોરે
નેત્રેસુ મરોડીઆ.

તારે દેવ મીલીઆ છે તેત્રીસ કીરોડ,
એક મોરે તે વીર લોચન રાએ.
બીજ મોરે તે માહાબલ થાએ,
તારે મથીઓ મહાવ સમુદ્ર.
હરી આધર્યા નવ ખંડ,
આણીઆ તે અંભરત બેહ.
આણી કાઢ્યા અંભરત નુર,
પાયા તે ચંદ્રમા નેમુર.
ચંદ્ર સુરજ પાયા બેહ.
રાહિ હિપર માંઢી છે રીસ,
શાહા છેદવીઆ તેના શીશ.

હો મારા સામીજી શ્રી બીજ માંહે મારો તું શ્રી પરમે-
શ્વરા; શ્રી બીજ માંહે શ્રી બીજ માંહે કોરલ રૂપે લીધો છે
અવતાર, શ્રી કોરલની માતા તો કમલાવતી, પીતા તો
ત્રીકમરૂખ ગુરતો એકારખ, સખતી તો અજીઆ દેવી, ચાર
લાખ ને બત્રીસ સેહેસ્ત્ર શ્રી કોરલ રૂપે નામ લાણાવીઆ
જી અલા જી અલા. (૨)

મુળબંધનો અછોડો અથવા હંસ હંસલીના

પાઠ ૨૨ (કુહલે પાઠ ૫૦૫)

રચનાર—પીર શમ્સ (xx)

- સતગુર ઇમામ કેવળાશી જાણુ,
નરનંદ ગોકુળ ગોવીંદ વખાણુ (૧)
- સુનકાળમાંહે છે નામ,
તે બાળક વીમરસ લખ્યું પ્રમાણુ. (૨)
- ગુર સમશે કર્યો છે વીચાર,
તે બાળક વીમરસ લખ્યા નીરધાર. (૩)
- એ ગુરનર ઇમામ કેવળાશી નર અલી જાણુ,
તે ગુર કેવળાશી સતગુર બ્રહ્મા પ્રમાણુ. (૪)
- પેલા કરતા જુગમાં આવ્યા પ્રમાણુ,
સુન કાળમાં ઇમામ કેવળાશી જાણુ. (૫)
- કરતા જુગમાં સતગુર બ્રહ્માજી નામ,
તે ગુર કરશે જીવોના કામ. (૬)
- સુન કાળથી રચ્યા કલપ ચાર,
ત્યાં ભગત અનત કરોડી છે અવતાર. (૭)
- હરીના ગુપત અવતારનો અંત ન પાર,
તેની સાખ છે મુળબંધમાં સાર. (૮)
- જ્યારે કલપમાં ગુરનર રચના કર્યા,
ત્યારે અનત દેવ હરાયે ત્યાં આધાર્યા. (૯)
- પછે કલપની ઘડીયું રહ્યું છે ચાર,
તે માંહે હરીયે ધર્યા છે અવતાર. (૧૦)

- નરનંદ ગોવીંદ ગોકુળ વખાણ,
તે નરસીંગ રૂપ ધર્યાં છે નારાયણ. (૧૧)
- ગુર ઈમામ કેવળાશી અવતાર,
તે ગુરુતું નામ અમરતેજ સાર. (૧૨)
- તે નરસંગ રૂપે કીધાં છે કાળ,
તારે ભગત ઓધર્યા રાજ પહેલાજ. (૧૩)
- મુળખંધનો વીચાર લખ્યો છે જાણ,
પાછલો કડવો લખ્યો છે પ્રમાણ. (૧૪)
- ગુર સમશની વાચા સાંભલો મુનીવરો,
રાજ પેલાજનાં વખાણ સાંભલો મુનીવરો. (૧૫)
- જ્યારે કરતા જુગમાં રાજ પેલાજ અવતર્યા,
તારે બ્રાહ્મણ દેવચંદ્રને પુછ્યા. (૧૬)
- સાંભલો દેવચંદ્ર અમારી વાત,
કુંવર જન્મેયો છે આજ રાત. (૧૭)
- તેના જનમની જનમેતરી કરો,
કુંવર નામની ગાતજ કરો. (૧૮)
- મુળ નક્ષત્ર ને યુધવાર,
તીથી આહમને માગશર માસ સાર. (૧૯)
- સાંભલો હરણાકંસ હમારી વાત,
તે કુંવરથી ઉપજશે તમને ધાત. (૨૦)
- તારે રાણીને મોહોલમાંથી દીધી શીખ,
તેની વારે આવ્યા શ્રી જગદીશ. (૨૧)
- તારે રાણીને આલ્યો વનવાસ,
તારે શ્રી નારાયણ આવ્યા રાણીને પાસ. (૨૨)

ચંદ્રભાણ વેલ સાથે તેના પાઠ ૩ (કુદલે પાઠ ૬૨)

રચનાર—પીર શમ્સ. (=)

પહેલા નામ અટલાહકા લીજે,	૧
દુબા કલિમા મહમદકા કીજે;	૨
અટલાહ મહમદ એક લાણીએ,	૩
ગુરનર ગતમાં નિતો નિત મીલીએ;	૪
ગિનાન ગુરનર તણાં સુણીયે,	૫
પીર શાહ નામ નિતો નિત જપીયે;	૬
સાચા નામ નખી કીલાવે,	૭
તખ શાહકા દરશણ પાવે;	૮
દીલ અપના શાહાસુ' લાવે,	૯
સાચા સાહેબસુ' નેહ આવે.	૧૦

તે તુઁહી સાચા સાંહીઆ પીયુલ.

શાહાસુ' નેહ લાઇએ,

અને મહમદ માનો સાચરે;

ચોત્ત મન એક કરો,

તો દરશન દેવે આપરે.

[૧]

દરશન શાહા આપે દેવે,

૧

જે નીત નામ સાહેબકા લેવે;

૨

શાહાસુ' નેહ અંતર કરોએ,

૩

ગુરનરકા ગુણ ગણીએ;

૪

નીત નીત ગતમાંહે મીલીએ,

૫

સાહેબકુ' દીલમાં ધરીએ;

૬

કીરીયા કરતવ કરણા,	૭
જીવી જીવીને આખર મરણા;	૮
એવા મુનીવર વરીએ,	૯
જુગમાંએ દોએ તડ તરીએ.	૧૦

રેતુંહી...

ગુરનરમુંહેત ધરોરે મુનીવરે,
તો સાહેબ હય હજુરરે;
પાક કરો દેહીકું,
તો હેવો ગુરે ગુર રે.

[૨]

ગુર ચેહી હએ નીરવાણ,	૧
ગુરે રચીધો આસ્માન;	૨
ગુરેથી નીપના ગુર,	૩
ગુર નખી પાક પરવર;	૪
ગુરે અરશ કુરસી જાણ,	૫
ગુરે મામન હએ પરમાણ;	૬
ગુરે તજદલા ગુરમાંહે બેઠા,	૭
ગુર નીરમલ મીંદર પેઠા;	૮
ગુર પરગટ ગુર દીઠા.	૯
સાહેબ નામ સબથી મીઠા.	૧૦

રેતુંહી...

સાહેબ નામ સમરીએ,
અંતર વરસે ગુરરે;
પ્રેમ રસ આખીએ,
તો આનંદહોવે ભરપુરરે.

[૩]

મુરબાણ વેલ સાથેના પાઠ ૩ (કુદલે પાઠ ૬૨)

રચનાર—પીર શમસ. (=)

સાચી વાટ સતકી કહાવે,	૧
સાચ વિના કો પાર ન પાવે;	૨
કસ કસોટી રખીસર સહેવે,	૩
કસણી વિના પાર ન લહેવે;	૪
સાચી વાટે મુધા કહાવે,	૫
પીરશાહા વિના પાર ન પાવે;	૬
સાચી વાટ જગમાં કહીએ,	૭
કસોટી વિના પાર ન લહિએ;	૮
સાચા મુધા જગમાં રહીએ,	૯
વીખડા મારગ એમ લહીએ.	૧૦

રે તુંહી...

વીખડા મારગ દાહેલો,
કસ કસોટી સાચરે;
ડર પીયુનો લાવીએ,
છોડા લીરાની આશરે.

[૧]

જુગ કુતારી એહી દેહા,	૧
એણે ખોઈઆ પીયુસુ" નેહા;	૨
સાચા મુધા રખીસર કહાવે,	૩
ગુરનર વિના પાર ન પાવે;	૪
તાવ રેણી જુગમાં આણી,	૫
ભુલી મ જાઓ મુરખ અજાણી;	૬

પ્રીત કરો પીયુષુ* ધ્યાન,

૭

ગુરુનરમુ* રાખો ઇમાન;

૮

તેને સાચા રખીસર કહીએ,

૯

મોહ માયાસુ* દુર રહીએ;

૧૦

રે તુંહો...

મોહ માયા બહી જાશે,

કાં થાએ નીરાશરે;

એક મના સીરેવીએ,

જુગના ઉતરે પાપરે.

[૨]

કસણી કરે દોજક ન જાવે,

૧

વચન સીર ઉપર લાવે;

૨

સાચા મારગ પીયુષુ* રહોએ,

૩

પ્રેમ પ્રીત માંએ લહીએ;

૪

અપની દેહી અગન બાહીએ,

૫

ખરી કસોટી પીયુષુ* લાહીએ;

૬

ચીતમાં ચેતી વણજ કમાવો,

૭

વણજ કરો બહેસ્તે જાઓ;

૮

પ્રીતે દેહી આપ કસાવો,

૯

કસ કસોટી સુરીજન પાઓ.

૧૦

રેતુંહી...

કસોટી ડીજે જુગમાં,

સરવે જાવે પાપરે;

આલ ઇમામ સીરેવીએ.

સોહેલા હાવે આપરે.

[૩]

જનતપુરીના પાઠ ૧૧ (કુલ્લે પાઠ ૧૫૮)

રચનાર—સંઘ્યદ ઈમામ શાહ. (૨૨)

એજ પીર ઈમામ શાહ ગિનાનજ બોલીયા,
અને બોલીયા તે અંમરત ગુરુ;
પાતી વેંચી તારે પાસે ન હોતા,
નહી હોતા રે હથુર.

(૧)

એજ સંવત પંદરસો પંચોતેર,
અને કારતકનું માસ;
તારીખ સતરમી જેમુ સીપારીઓ,
પીર હસન કબીર દોન આપ.

(૨)

એજ પ્રભાત વેળા જેમુ સીપારીઓ,
અને સીપારીઓ ઉંચજ માંએ;
તારે જનાળે લઈ ગુરનો ચાલીઓ,
અને ચાલીયા છે ત્યાં.

(૩)

પીર ઈમામ શાહ સાંભલીને ચાલીઓ,
અને પોતા તે જનાળે પાસ;
અટકાવી જનાળે એમ બોલીયા,
અમને પાતી ન દીધી આપ.

(૪)

તારે ભાઈઓ મિલીને વીચારું,
અને વીચારું સરવે સંસાર;
જે પીર ઈમામ શાહ વેળા થયા,
તે હસાવે લોક અપાર.

(૫)

એજ સાત ઉંચના લોક મિલીયા,

અને મિલીયા તે સરવે સંસાર;
 તે રૂમાલ કંઈને હસવા લાગા.
 તે હસીઆ અનત અપાર. (૬)

સાંભલો ઇમામ શાહા ભાઈઓ કહે,
 તમને કહો તે સાચો કાજ;
 પણ આ વેલા છે ખરચની,
 તમે પાંતી માંગો છો આજ. (૭)

એમ કરતા સવા પાર દીન ચડીઓ,
 અને રાકીયા તેણે ઠામ;
 તારે લોક સરવે જીખ્યા થયા,
 ત્રીયાં થયો છે એવો કામ. (૮)

તારે પીર ઇમામ શાહા અરજ કરે.
 અને કરે બાપને સાથ;
 પિતાજી વિલંબ ન કીજીએ,
 અને લોક કરે છે હાંસ. (૯)

તારે સંધુક માંહેથી સતગુરુએ,
 અને કાઢીઓ પોતાનું હાથ;
 સંસાર સરવે દેખતા,
 એક તસબી આલી ઇમામ શાહાને હાથ. (૧૦)

વલતા ઇમામ શાહા બોલીયા,
 અને મુખસુ એવી વાણ;
 એક તસબી લખ નવ જાણસુ,
 પિતાજી કાંઈક બીજી આલો પ્રમાણ. (૧૧)

હસનાપુરી વેલ સાથેના પાઠ ૨૦ (કુલે પાઠ ૨૪૯)

રચનાર—પીર હસન કબીરદીન (II)

અરેભાઈરે પેલે કીરતા જુગમાંહે ઈશ્વર હરો હરનામ ભણાયા,
ગુર લીરમા તે સતગુર લીરમા કહાવ્યા હો અરેભાઈ. (૧)

અરેભાઈરે પુરખ ઉત્તમ મન્થ, કોરભ, વારા, નરસીંહ
રૂપે શાહા નામ ભણાવ્યા

તે તો નામ રીખીસરે સાધો હો અરેભાઈ. (૨)

અરેભાઈરે મીલો રીખીસરો તમે કરો વધાયુ,
એવા ધીયાવો તમે ધરમ વિચારો હો અરેભાઈ. (૩)

અરેભાઈરે પહેલે કરતા જુગ માંહે જીવને પાંત્રીસ ફેરા,
જેણે સુધો કરી ન આરાધીઆ હો અરેભાઈ. (૪)

અરેભાઈરે જેણે આરાધીઆ તે જીવ છુટા,
તે તો સહી અમરાપુરી પોતા હો અરેભાઈ. (૫)

અરેભાઈ મદ અહુકારે વાદે વીરોધીયા,
દુનીયાને સવરાથે લાગા હો અરેભાઈ. (૬)

અરેભાઈ પહેલે કરતા જુગમાંહે શાહાનું રંગ વેદ વરત્યા,
તેણે વારે તે ફક્ત લીખાણા હો અરે ભાઈ. (૭)

અરેભાઈ ઉતર દીસે હસપુરી નગરી,
તે તો ગુરજીએ વાટ દેખાડી હો અરે ભાઈ. (૮)

અરેભાઈ ગત ગંગા તે ગુર ભરમાજીને આરાધીયા,
જેણે આરાધીયા તે જીવ છુટા હો અરેભાઈ. (૯)

અરેભાઈ દર્શત હરણાકંસ સાહેબે નખેસુ વીદાર્યા,
કરોડીએ પાંચેસુ રાખ પહેલાજ તાર્યા હો અરેભાઈ. (૧૦)

છરેભાઈ પહેલે કરતા જુગ માંહે શાહાનું નામ તે સનેા

નામ બણતા,

તેણે નામે શાહાના રીખીસર મીલતા હો છરેભાઈ. (૧૧)

છરેભાઈ પહેલા કરતા જુગમાંહે સાડી ઓગણીસ

વેસુઆ સત ધરમના હોતા,

અરધો વેસુ ઉં વરત્યો પાપ હો છરેભાઈ. (૧૨)

છરેભાઈ પહેલે કરતા જુગમાંહે વૃત એકાદશી

મંગળવારી જે જીવ કરતા,

તે જીવ અવગતીયા નહી હોતા હો છરેભાઈ. (૧૩)

છરેભાઈ પહેલે કરતા જુગમાંહે જીવને વનનું દાગજ દેતા,

તેણે દાગે જીવડોમોખ મુગત ફેલ લહેતા હો છરે ભાઈ. (૧૪)

છરેભાઈ પહેલે કરતા જુગમાંહે કુંજર મેઢ જાગ કરતા,

તેણે દાગે શાહાના રીખીસર મલતા હો છરેભાઈ. (૧૫)

છરેભાઈ કરતા જુગમાંહે શાહાનું ગટપાટ વરત્યા

સોનાનું ગાટ સોનાનું પાટ,

કુંજર દાનજ દેતા હો છરેભાઈ. (૧૬)

છરેભાઈ પહેલે કરતા જુગમાંહે શાહાના ચાર રૂપ વરત્યા,

ચારહી દાણુવ શાહા સંગાર્યા હો છરેભાઈ. (૧૭)

છરેભાઈ ચાર લાખ ને બત્રીસ સહેત્ર,

શ્રી મચ્છ રૂપે શાહા નામ બણાવીયા હો છરેભાઈ. (૧૮)

છરેભાઈ ચાર લાખ ને બત્રીસ સહેત્ર,

શ્રી કોરભ રૂપે શાહા નામ બણાવ્યા હો છરેભાઈ. (૧૯)

છરેભાઈ ચાર લાખ ને બત્રીસ સહેત્ર,

શ્રી વારા રૂપે શાહા નામ બણાવ્યા હો છરેભાઈ. (૨૦)

પરબ પાંડવાના પાઠ ૨૧ (કુકલે પાઠ ૫૭૮)

રચનાર—સમૃધ્ધ ઇમામ શાહ. (÷)

- પરબ પાંડવે માંડયું કુળ ક્ષેત્ર શાર,
ત્યારે પાલટી શ્રી કરશનજીએ લીધો બુધ અવતાર. (૧)
- જ્યારે કુળ ક્ષેત્ર માંહે પાંડવે યુધ્ધજ કર્યા,
તારે ખુણ અઢારસું દુર્યોધન રણ માંહે પડ્યા. (૨)
- કોરવ પાંડવ દોઈ લડ્યા,
ત્યારે ખુણ અઢાર એણે બંધવ માર્યા. (૩)
- જ્યારે ખુણ અઢાર એણે બંધવ માર્યા,
તારે રાજ જીજેશક્ત ચીંતા માંહે રહ્યા, (૪)
- આંખા ધરે ઉપનો વીચાર,
આજ અમે બંધવ માર્યા સાર. (૫)
- આજ તેલું અમ સીર કરમ લાગ્યું અપાર,
તેડી બ્રાહ્મણ પુછ્યો વિચાર. (૬)
- તે સરવે બ્રાહ્મણ માંહે એક હતો સરદાર;
માણુકચંદ્ર હતો વેદ વંત અપાર. (૭)
- રાજ ધરમ તેને તેડાવીયો સાર,
તેને રાજ જીજેશક્ત પુછ્યો વીચાર. (૮)
- આંખો બ્રાહ્મણ રાજએ કરી વાત,
સાંભળો બ્રાહ્મણ કહું વિખીયાત. (૯)
- કોરવ માર્યાનો બેઠો કરમ,
એ વાતનો મોટો બેઠો મરમ. (૧૦)
- તારે કહે માણુકચંદ્ર રાજ તમે સાંભળો,

એક કહ્યું અમારું કરો. (૧૧)

તારે ભણે ભુપત તમે સાંભળો રૂખીરાય,
જે તમે કહેશો તે અમે કરશું સીરનાય. (૧૨)

જે તમે કહેશો તે કરશું હરી,
વાત તમારિ માનશું ખરી. (૧૩)

તારે કહે રાજા જીજ્ઞેશઠલ વાર મહારાજ,
હાથ તમારે છે હુમારી લાજ. (૧૪)

જે તમે કહેશો બ્રહ્માણકા સુત,
તે અમે કરશું નીતો નીત. (૧૫)

એક જગન તમે રચાવો દ્રઢ મન,
જમાડો બેશી લાતો લાત અન, (૧૬)

તેને આલો અન ધન અપાર,
જણ જણ દીઠ આલો હેમનો ચાર. (૧૭)

બે પુસ્તકનું કહ્યું કરો પ્રમાણ,
તો બ્રહ્મણને તેડા મોકલો પ્રમાણ. (૧૮)

બેયું પુસ્તક જેણી વાર,
તેડાં મોકલ્યા દેશો દેશ ચાર. (૧૯)

બે તમે કહ્યું અમારું કરો સાર,
તો સરવે પાતક તમારા બશે તત્કાર. (૨૦)

તારે કહે રાજા તમે સાંભળો બ્રહ્માણકા સુત,
જે તમે કહેશો તે આલશું નીતો નીત. (૨૧)

વાએક મોટો વેલ સાથેના પાઠ ૧૧ (કુદલે પાઠ ૬૫)

રચનાર—પીર શમ્સ (II)

એલ પીર શમ્સ કહે સુનો ભાઈ મોમનો,

કહું એક આગમ વાણી;

કલબુગ આયા તે કેમ જાણીએ,

તેની કહું એ વાણીલ. (૧)

એલ જે એલમ રાહ પીરે દીખલાયા,

તે તો કોઈ ન પાળે;

વેલ કહે સો ચિંત ન લાવે,

ને આપ મુરાદા ચાલેલ. (૨)

એલ પીર શમ્સ કહે સુનો ભાઈ મોમનો,

તમે કાંય પડાણે જુઆ;

આપ મુરાદા હાજકે પડીયા,

ને એલમ અમર હુઆલ. (૩)

એલ આપ મતીલા ને જુહું જોલે,

મોમન તે ઉપર ભાવ ધરશે;

જે એલમ કેરિ રાહ બતાવે,

તામું હાવે પડશેલ. (૪)

એલ એલમ આલ એહું કરી માને,

અને આપે ડાહ્યા થાશે;

કહે પીર શમ્સ સુનોરે ભાઈ મોમનો,

તે નીશચે હાજકે જશેલ. (૫)

એલ આલ ઉણાલ આલ અલી નબીલડી,

અને એલમ જુગા જુગ આયા;

જેણે પરતક પીરશાહ પ્રમાણ્યા,

તે જીવ બહેરાતે સધારાજી. (૬)

એજ કલીકાર કલજુગ માંહે વાપ્યો,

કોઈ ગીનાન ન સુણે કાને;

એલમ આલકા કહ્યા ન માને,

તે જીઠેકું પ્રમાણે. (૭)

એજ જે સતી ગુર ગીનાને ચાલે,

અને તીનકું કહેગે જીઠાં;

જે પાખંડી પર નીંદાગારિ,

તીનકું કહેગે મોટાજી. (૮)

એજ નિંદા કર કર જન્મ ગમાવે,

અને રાતે નચિંતા સોવે;

એલમ આલકી ખખર ન પાવે,

સો મોમન કીયું કર હોવેજી, (૯)

એજ સાચેકું કોઈ જાત ન પુછે,

અને જીઠેકું પાસ જીલાવે;

તે સખ કીસીકું ભુડા બોલે,

અને ભુડી જાત મીલાવેજી. (૧૦)

એજ કરે નીંદાને રીસ ઘણેરી,

અને ગતમાંહે કોઈ ન જાગે;

તે ઉપરા ઉપરી વાદ વહેગે,

તારે ગતકા મેલા ભાગેજી. (૧૧)

સતગુર નુરના વીવાના પાઠ ૨૧ (કુદલે પાઠ ૧૧૨)

રચનાર—પીર હસન કબીરદીન (□)

એજ રમતા રમતા પ્રભુ પાટણુ આવ્યા.

પુરાં કામ કીધાં પીરેરે... ..

પુરી બ્રહ્મ વરને પુજેજી. (૧)

એજ ધરમ આલીને પીર પોતે પધાર્યા,

ધારા નંગરીમાં ધ્યાન કેવાયારે... ..પુરી૦ (૨)

એજ સકલ ગુણ પુરંથી પીર પોતે પધાર્યા,

આવ્યા તે વન મીંજારે... ..પુરી૦ (૩)

એજ વનમાંહે જઈ પીરે રમતજ કીધી,

કર પુસ્તક લીધા મુરારીરે... ..પુરી૦ (૪)

એજ પીર મુખ વાણીનાં ગીનાન મુણીને,

વનનાં પંખી સરવે મોહીયારે... ..પુરી૦ (૫)

એજ પ્રેમે તે પીરે વનમાંહે વીરેહ વધાર્યા,

વાધ વર વેગે આવ્યારે... ..પુરી૦ (૬)

એજ રાણી પાલણુદેવું વૃત છે મોહું,

હરણ હાથે રાંધી ચાખેરે... ..પુરી૦ (૭)

એજ પ્રેમે પાલણુદેની પુર્વની પ્રીતે,

તે પુરણ પ્રેમ હરમું રાખેરે... ..પુરી૦ (૮)

એજ શીકારી શોધે હરણ હાથ ન લાગે,

એ તો કારણ સરિખું કોઈક દીસેરે... ..પુરી૦ (૯)

એજ વનમાંહે પુરૂષ મોને અચરત દીઠી,

સરવે સાવજ પંખી નામે શીશરે... ..પુરી૦ (૧૦)

એજ એને શીકારી મનમાંહે વાત વીચારી,
 આ પુરૂષ પ્રાકરમી કોઈ પુરોરે... ... પુરી૦ (૧૧)
 એજ નુર સતગુરે પારાધી બોલાવ્યા,
 તમે કામે શું આવીયા પુરોરે... ... પુરી૦ (૧૨)
 એજ શીશ નભાવીને શીકારી બોલ્યા,
 આ પુરૂષ પ્રાકરમી કોઈ દીસેરે... ... પુરી૦ (૧૩)
 એજ રાણી પાલણુદે તેનું વૃત છે મોટું,
 તે સેર શીકાર મને બોધએરે... ... પુરી૦ (૧૪)
 એજ નુર સતગુરે સઉને સમજાવ્યા,
 સેર શીકાર આવો હરણારે.... ... પુરી૦ (૧૫)
 એજ પંખી સાવજને શાન કેવી આવી છે,
 આ માંસ લીયોરે મુરારીરે... ... પુરી૦ (૧૬)
 એજ જાંગ કાપીને આલિયા ઉમેદ,
 સતગુરને મીલીયા સનમુખ યોલેરે... ... પુરી૦ (૧૭)
 એજ માંસ લઇને મોનુ તુરંત પધાર્યા,
 આવ્યા તે કાન ગઠને પરોલેરે... ... પુરી૦ (૧૮)
 એજ રાણી પાલણુદે ઠાસી મોકલાવી,
 માંસ લઇ આવો ઠાસીરે... ... પુરી૦ (૧૯)
 એજ માંસ રાંધીને રાણીએ હાથેમું આખીયા,
 આખતાં નવ નંદ પામીયારે.... ... પુરી૦ (૨૦)
 એજ રાણી પાલણુદેને હીરખજ વાધીયા,
 એ તો કારણ ત્રીસોવરનું સામીરે... ... પુરી૦ (૨૧)

૧૦૦ ક્રીયામાંથી ક્રીયા ૪૪

રચના:૨—પીર સદરદીન (++)

પ્રથમ હૃદય ધોધને નીરમલ કરીએ	૧
બીજી ક્રીયા નાહીને જમીએ.	૨
સતે ચાલો તમે દીવસ ને રાત,	૩
કૂડ કપટની મેલો ધાત.	૪
દયા પાળો તમે દીલસુ' જાણી,	૫
સુપાત્રે દાન દિજે પ્રમાણી.	૬
પરતક જાણીને પાસે રહીએ,	૭
સતગુર વચન હૃદયમાંહે મહીએ.	૮
વડાઇપણાંનો ગર્વ ન કરીએ,	૯
દશમી ક્રીયા કાંઇ કોધ ન કરીએ.	૧૦
સરજ્યા હોય તો સતગુરને મલીએ,	૧૧
ધરમતણી આળસ ન કરીએ.	૧૨
નીત નીત ગતમાંહે મળીએ ભાઇ,	૧૩
ગુર મુખ ગતમાંહે નમો ધીયાઇ.	૧૪
નીત નીત અમી પીએ તે નર ધરમી,	૧૫
અહંકાર મુકે તે સદા સુકરમી.	૧૬
લોભ ન કરવો એક લગાર,	૧૭
પાક દાનતે રહેવું નીરધાર.	૧૮
જીહું રખીસરને બોલવું નહી,	૧૯
સેવા અલીયાગતની કરવી સહી.	૨૦
જીખ્યાને લોજન આપવું જાણી,	૨૧

તરસ્યાને પણ પાવું પાણી.	૨૨
નાગાને વસ્ત્ર આપીને અરથજ લેવું,	૨૩
સગા સાવગાની ગાસજ સેહેવું.	૨૪
સો ગાળ સાંખીને કોવ ન કરવો,	૨૫
અવગુણ કરે તામું ગુણજ કરવો.	૨૬
ઓછું કેને વિરા આલવું નહીં,	૨૭
અઠકું કેવું વીરા લેવું નહીં.	૨૮
કુડી નજર કોષ પર ન ધરીએ,	૨૯
પર સ્ત્રી સાથે ગવન ન કરીએ.	૩૦
જુડી અઝણિ ન દીજે ગવાઇ,	૩૧
કુડ કપટ ન રચીએ ભાઇ.	૩૨
મુખ થકી માર ન કહીએ લગાર,	૩૩
ધન વીયાજનો ન કરીએ અહાર.	૩૪
હાડ વકરો કરવો નાહીં,	૩૫
પશુ પાળી ન વેચવું ભાઇ.	૩૬
ધરતીતણું મુલ ન કરીએ એ છે માતા,	૩૭
કન્યાતણી રખે ધ્રુવજ ખાતા.	૩૮
દયા આણીને કીજે ઉપકાર,	૩૯
ચાલીસમી ક્રીયા પાળવી નીરધાર.	૪૦
ભાંચ ન ખાઇએ વીરા એકજ રતી,	૪૧
જુઠો ખત ન રાખીએ સતી.	૪૨
મેદાને જઈ પાંચ આશરમ કરીએ,	૪૩
પાણિ લઇને લગનીતજ કરીએ.	૪૪

રાજા ગોવરચંદ તથા તેની બહેનની કથા

ના પાઠ ૨૦ (કુલ્લે પાઠ ૩૬૬)

રચનાર—પીર રામસ (૦)

રાજા ગોવરચંદના ગુણ સાંભળોરે ગુણવંતા,
એવા સતે ચાલજો સાચા યાર—હો યાર (૧)

કાંઠક રાજધી રૂડા હીડા આ બુગમાંહે,
તેણી તણ્યા કારમા સંસાર—હો સંસાર. (૨)

એવો બહીને લેજો લોળા પરખીને લેજો,
આપ દુઃખીલો સંસાર—હો સંસાર. (૩)

એવા અનેક રાજા પહેલા મરી મરી ગયા,
તે મેલી ગયા ગીરથ ભંડાર—હો ભંડાર. (૪)

તે તો મતાના હિજા નર નીંદાલવા... ..

પ્રથમ જરે રાજા આવી રાજે બેઠા,
તારે માતાને તે નામીયાં શીશ—હો શીશ. (૫)

તારે પુરુષ પ્રેમે માતાએ દીધી આશીશ,
કુંવર જીવજો કરેડ વરસ—હો વરસ. (૬)

રાય દાન દેજો નામ નારાયણુ લેજો,
જેણે સીધ થાય તમાશં કાજ—હો કાજ. (૭)

અણપ ઓઢાણુ આ બુગ કરી જાણુજો,
જેણેથી અચર થાએ તે કરજો કામ—હો કામ. (૮)

તારે રાજા રાજે બેસતાં બહુ દાનજ દિધાં,
તેણે થયા તે જે બેકાર—હો જે બેકાર. (૯)

તારે દેશ વીદેશ રાયનો જશ બોલાણુ,

નધ પ્રજાને દુઃખ લગાર—હો લગાર. (૧૦)

એવા રાજ કરતા રાજાને કંઈ દીન થયા,
તારે સાંભરીયાં તે માતાનાં વચન—હો વચન. (૧૧)

અલપ આ રાજ જાતાં વાર ન લાગે,
એવું ઉપનું તે રાજાને મન...હો મન. (૧૨)

તારે તેડી પ્રધાન પુછે રાજ શોવરચંદ્ર,
કાંઈક નવીન છે વીચાર—હો વિચાર. (૧૩)

આ જોને બંગાલા દશતો રાજ છે રૂઝો
પણ અમર થાઈએ તે કામ કીજે આ સંસાર—હો સંસાર. (૧૪)

એ રાજ અમર ફલ પાઓ તો અમરજ થાઓ,
તે તો જાણે જોગેસર પાર—હો પાર. (૧૫)

એમ બોલીયા પ્રધાન રાય,
તમે જોગી જમાડો તે તેડી તમારે ભંડાર—હો ભંડાર. (૧૬)

એ રાયજી જોગી જમાડો તેનાં પત્ર વહારો,
તારે જોનાં પત્ર ન ફુટે તે સીધ ફરી જાણો—હો જાણો. (૧૭)

રાય સીધ કેરી સેવા કરતાં થઈએ અમર,
એ વાત મનમાંહે આણો—હો આણો. (૧૮)

તારે દશ વીદશ કહાવીઓ મહારાજે,
જે કોઈ ફલ જોગી હોય—હો હોય. (૧૯)

તે તો રાજ ગોવરચંદ્રને ભંડારે જમવા આવે સહી,
ત્યાં જો કોઈ નહી આવે તેને ગુરની આંખુ—હો આંખુ. (૨૦)

એા ગીનાન ભાગ ૪ થાનું ગીનાન ૫૫ સું
(કુલલે પાઠ ૪૧ માંથી શરૂઆતના પાઠ ૨૧)

રચનાર—સર્વયદ ઇમામશાહ

- એજ ફરમાન ઇલાહી જખરાઇલકું,
બાવા નખીઅસે અમર લંહદા એજ. (૧)
- એજ આલ ઇમામને પીર મુસલે,
બાવા નખીઅસે બરહક સીદાએજ. (૨)
- એજ ચશમે સનાખત દીલખી મોહોખત,
બાવા જીલીઆ ચલાવત યારી એજ. (૩)
- એજ તેના ઘટ લીતર સાહેબ રાજે ભરપુર ખેડા,
સાંધઆ દોનું ઠામ સવારેઆ એજ. (૪)
- એજ અકલ ખોલે જાકું ફરમાન હાજર,
હાજર દીનકી રાહા રસીદા એજ. (૫)
- એજ આવો રીખીસર કરીઆ સખાવત,
તમે સત મ છોડો મોરા ભાષ એજ. (૬)
- એજ જેણે સરજઆ તાકું શ્રેવો,
તમે ધીઆવો તો ધરમ વીચારો એજ. (૭)
- એજ જેની સાચી મુકરિત આઘ ફલ લેસે,
બાવા ફરમાને પંચ રહેવા એજ. (૮)
- એજ જેણે હેત પ્રીત દુનીઆ દીલ લયણાં,
તીનકું શાહા પીર ગુર નહી મલીઆ એજ. (૯)
- એજ જીલીઆ સું મીલીઆ ને મન માંહે બાજ,
તેણે કુડી તે સ્વણી રચાઈ એજ. (૧૦)

- એજ મોમન નાંહી જે હાલસું ચોરિ,
તેણે હલત્ર પલત્ર ગમાયા એજ. (૧૧)
- એજ મોમન તેજે હાલ ગમીઅજે,
તેણે ફલ તેત્રીસાસું પાયા એજ. (૧૨)
- એજ જેણે કલજુગ માંહે ફલ પીર શાહા મલીઆ,
બાવા તે દીદારી સોહી એજ. (૧૩)
- એજ હલત્ર ન દેણા સો પલત્ર કીઆ લેણા,
તેની દીલ સાથી સરવે ખાલી એજ. (૧૪)
- એજ મુગરા સીધક સલામત સાલેહ,
ત્યાં નુગરેકું ઠારજ નાંહી એજ. (૧૫)
- એજ જેની કાચી છે કીરીઆને ફરગસું કુડા,
બાવા તે દીદાર કેમ લયસે એજ. (૧૬)
- એજ જેની સોહબત નાંહી ને તે કેમ સાલે,
બાવા તે દીદાર નહિ લયસે એજ. (૧૭)
- એજ આગે પીર શાહા ગરજ (ખાનુ) રચાયા,
બાવા સેવા ઉતું થકી પાયા એજ. (૧૮)
- એજ જેને રીદેહ જોત નાંહી ને મેડ ના હુઆ,
બાવા તે કીઆ દેખે નુગરા અંધા એજ. (૧૯)
- એજ તાયત કરો તમે ત્યાં થકી પામે,
બાવા ઉપાધીકું મેડા નાંહી એજ. (૨૦)
- એજ પીરસું જુદા બંદા કરેરે કમાઈ,
તેને મોખ મારગ સરવે ધંધા એજ. (૨૧)

સતગુરનુરના પુતલાના પાઠ ૨૩ (કુદલે પાઠ ૨૨૩)

(÷)

- આઠ ગુર બ્રહ્મા નુર સતગુર નામ,
જ'પુદીપ માંહે ગુરે કીધો મુકામ. (૧)
- સેહેતર દીપ દલમ દસ હો જાણુ,
ત્યાં નુર સતગુર આવ્યા હો આણુ. (૨)
- દલમ દસથી પીરે કીયા હો આણુ;
તે આવ્યા નગરી લીલડી હો જાણુ. (૩)
- લીલડી નગરીથી તરત આવ્યા હો દેવ,
તારે હીન્દુસ્તાન માંહે આવ્યા તતખેવ. (૪)
- ખંડ ગુજરાત જાણુ આણુ,
માંહે પાટણ નગરી કિતમ જાણુ. (૫)
- ત્યાં રાજ કરે જેસંગ હો રાય,
ત્યાં પુન્ન પવીત્ર ધરમજ થાય. (૬)
- સત ધરમ તણી પ્રીત કરે અપાર,
મહા ગુણવંતા આવ્યા દયાળ. (૭)
- તારે રાજ્યે દેરા ખોલાવ્યા દ્વાર,
હિભો રહે પુજારો તેણે ઠાર. (૮)
- ત્યાં દેવકી પુત્ર પુજારોરે કરે,
ત્યાં નુર સતગુર આવી સંચરે. (૯)
- તારે દેરા માંહે પીર બેઠા હો જાયે,
ધંધરની પીંઠી ઉપર મેલ્યા હો પાયે. (૧૦)
- તારે પુજારો અાવિયો તેણેરે ઠામ,
જીએ તો દેરા માંહે પીરે કીધો મુકામ. (૧૧)

- તારે મુસલમાની ત્યાં દીઠા રૂપ,
એવો ગુરે કીધો સ્વરૂપ (૧૨)
- તારે હિલો પુજારો ગુરકે પાસ,
મુણો હો સાહેબ હમારી અરદાસ. (૧૩)
- પુજારો કહે દેવની મુરત ઉપર કેમ રાખીયો પાથે,
એ મુરત પુજે છે જેસંગ રાથે. (૧૪)
- તારે ગુર સતગુર બોલ્યા વિખીયાત,
મુણો પુજારા હમારી વાત. (૧૫)
- જો એ દેવ તમારા હોવે સહી,
તો તમ સાથે કાયકું બોલે નહી. (૧૬)
- તારે પુજારે પીરસું વાતજ કહી,
એ પથરકી મુરત પીર બોલે નહી. (૧૭)
- પરબતના જે આણીયા પખાણુ;
ઘડી પુતલા ને માંડયા મંડાણુ. (૧૮)
- માણશે ઘડયા પુતલા ને માંડયા મંડાણુ,
તે કેમ પીર બોલે હો જાણુ. (૧૯)
- ગુર સતગુરે પુજારેસું વાતજ કહી,
કે હમારે હુકમસે એ બોલે સહી. (૨૦)
- તારે ગુર સતગુર વાચ્યા ઓચરે,
તે વારે નાચે પુતલા ને નૃતજ કરે. (૨૧)
- વાણંત્ર વાજે બહુ ચીત્રામણુ તણા,
વજવા લાગ્યા પીરકે ફરમાને ઘણા. (૨૨)
- વાજ વાગે પથર તણા,
તાણ મરદંગ અતી ઘણા. (૨૩)

નવ છુગામાંથી છુગો પહેલો.

રચનાર—પીર હસન કપીરદીન (*)

આશાજી પાછમ દીસથી નરજી આવે,
આવે તે જ'પુદીપમાંહે જાણુજી;
એવો નર મારો કાયમ આવશે,
થાયેસે તે પુરખ અવનાર...

હરી અનત અનત—હરી અનતેજે શામી,
શાહા અનતેજે અંત તુંહી જાણુજી.

(૧)

આશાજી એવો પુરખ વીરા તમે એવો,
જે સાચી નારીનો ભરથારજી;
સેવા કરતાં સરવે માણુ,
માણુ તે જ'પુદીપ મીંજાર...

...હરીં (૨)

આશાજી અમે પુરખ શ્રી ધરલામ શાહા લાધો,
અને લાધો તે દીનનો દાતારજી;
એની નારી જે થઈ રહશે,
તેણે કાંત્યો સુતર અપાર...

...હરીં (૩)

આશાજી સીરખંધ સારો અમેજ કાંત્યા,
અને આલ્યા તે હાથાઈ હાથજી;
તે દાડાની અમે નારી થઈ રહી,
તે સાચે શહની જાણુ...

...હરીં (૪)

આશાજી એવો નર નારીએ ગાતીને લાવ્યા,
તે કરવા જીવુંના કામજી;
એની નારી જે થઈને ચાલશે,

તે પામસે અમરપુરીમાં ઠામ... ...હરી૦ (૫)
 આશાજી નવ છુગાની પાગજ વણી,
 તે કીધી ધરની નારજી;
 હવે પાઘડી બાંધો એ વર રાજ,
 જે લાવી તમારી નાર... ...હરી૦ (૬)
 આશાજી કાંતતા કાંતતા નરજીને જાણ્યા,
 એ બાલ કુંવારી તારી નારીજી;
 તે નારી ફરવી શાહા નજર કીધા,
 કીધા તે અજુત ડિગાર... ...હરી૦ (૭)
 આશાજી એતો નર એધારવા વાળો જાણ્યો,
 તમે રમે તે થાઓ ગેમારજી;
 એ નર બહુ રૂપે રમતજ રમ્યા,
 તેની રમતે મ છુલોરે ગેમાર... ...હરી૦ (૮)
 આશાજી નારીએ જારે એ નર પામ્યા,
 તારે કીધા તે પીર અવતારજી;
 એ તમે એ નરને આરાધો,
 તો ઉતરો પહેલે પાર... ...હરી૦ (૯)
 આશાજી પીર હસન કબીરદીન ગીનાનજ બોલ્યા,
 તેનું નવ છુગાનું વીસતારજી;
 ગીનાન વિચારી વિરા તમે ચાલજો,
 તો પામો વધકુંઠ ઠામ... ...હરી૦ (૧૦)

સતવેણી મોટીના પાઠ ૩ (કુદલે પાઠ ૨૨૨)

રચનાર—નર મહમદ શાહ (=)

પહેલા સરજણહાર વખાણો.	૧
હરી નામ જપતાં શક ન આણો;	૨
જસથી રહેશે દુજા ફેરા,	૩
જો તમે જાણો બહોત બહોતેરા.	૪
દુજા સત નળીકા સાચા,	૫
જેસી કરણી તેસી વાચા;	૬
જીલીયા આખો સુરીજન ભાવા,	૭
સાચા થા સો તો કેડે ધાવા.	૮
જગ સારા જેણે જુઠા કરી જાણા,	૯
સો આપણે સુરીજન સાથ સંધાણા;	૧૦
રે તુંહી, સાચા સાંહીઆ પીયુજ.	
સાચા થાસો સાચશું,	
ખેલ ગયા મેદાનરે;	
કુડે શાહા ન પાયા,	
સો ફાકટ ફીરે નાદાનરે.	[૧]

(તારિક રસુલે દીનકી.)

સતકી ખાતા જીને સાચી જાણી.	૧
ગયરસો અપણે દીલ ન આણી;	૨
અવર બીદાએત દાવે લાગા,	૩
ગફલત ધોકે ચોંક ન જાગા.	૪
નવ સો બરસ જગ ભાએ રસુલા,	૫

સાચે મારગ કોઈ ન ભુલા;	૬
મોઢે દીન ને દીલમાંહે ખોડી.	૭
રસુલ ચલે સો ખાયાં છોડી.	૮
સત પાંખે કેમ પારજ પાછએ,	૯
જીસથી સત તે કેરે જાઈએ;	૧૦

રે તુંહી...

માચી ખાટ રસુલકી.
અને સાચા એહિ સેરરે;
જે કોઈ ચાલ્યા સત વિના,
સો પડીઆ મોટ ફેરરે.

[૨]

(સતગુર ગીનાનકી તારીફ.)

નખી મહમદ જુગમાં આયા,	૧
તીસથી ચાંદણા મારગ પાયા;	૨
ખાટ સુધી સા ઉને દીખલાઇ,	૩
રીત રસમ સખ શાહાકી પાઈ.	૪
પંથી કોઈ ખોટા ન હોવે,	૫
ચાંદણે મારગ સખ કોઈ જોવે;	૬
તિસ અજવાલા આગલ કીના,	૭
જે જીવ જાએ પ્રેમ માંહે લીના.	૮
સતવેણી તીસ ધરીયા નામ,	૯
જીસ ઘર પીયુકા પાછએ ઠામ.	૧૦

રે તુંહી...

સિદક મુરશીદ આપણા,
કેતા કહીયા સો ખોલરે;
ખાટજો સગલી સતરી;
સોઆન દીખાઈ ખોલરે.

[૩]

સતવેણી નાનીના પાઠ ૨ (કુફલે પાઠ ૨૨)

રચનાર—સમયદ ધર્મામ શાહ (=)

(સીતારેકી ઉમતી.)

પહેલા સુરીજન નીરીજન હોતા.	૧
આદ અંતમાંહે તેજજ હોતા;	૨
તખ જ તેજ બીંખ ઉપાયા,	૩
સાદ શબ્દ સખમાંહે સમાયા;	૪
આદ અંત હોતા અકેલા.	૫
તખ તો સતગુર સુરીજન કે ભેલા;	૬
ધશ ખેલ જે નર કેરા.	૭
તખ તો સતગુર ને સતારા;	૮
નહીં તખ રિત નહીં તખ રાતા,	૯
નહીં તખ નામ નહીં તખ જાતા;	૧૦
પેહેલા અપના પિંઠ ઉપાયા,	૧૧
સો તનમાંહેથી નુર નીપાયા;	૧૨
શોધ નુરકા સતગુર હુઆ,	૧૩
તખ પીછે ફીર રચના કીઆ;	૧૪
સારી હીકમત સતગુરને કીતી,	૧૫
ઉપના ફીરસ્તા તખ બાતાં બીતી;	૧૬
આગે આદમ ફીરસ્તા સાથા,	૧૭
સો સભ હુએ આપણી જાતા.	૧૮

રે તુંહી સાચા સાંહીઆ પીયુજ.

આપ નીરીજન ઉપના,
અને આપે ઉપાધ જાતરે;
આપસ માંહેથી ઉપના,
સો સતગુર સીતારા સાથરે.

(ત્રીન મુરતકી ઉમતી.)

કેતેક જુગ તો સીતારા રહેઆ,	૧
ઉશકા ભેદ કીને ન લહેઆ;	૨
આપો આપ સીરજણહારા,	૩
પાંચે તન શાહાકા સીજુગારા;	૪
સીતેર સેહેસ ખરસ જો હોધ,	૫
ઉપસે સીતારા અગોચર સોધ;	૬
તખ તો શીરસ્તા કરતા કામા,	૭
ઉસકા કહીએ જખરાઇલ નામા;	૮
તખ તો સતગુર અગોચર હોતે,	૯
ઉસહી તેજમાંહે ફીરસ્તે ન પોતે;	૧૦
પીછે રચના રચી અપાર.	૧૧
પીઠમાંહે ઉપના મુરીજનહાર;	૧૨
તખહી રચેઆ ધંધુકાર,	૧૩
પાંચે તનકા કીઆ વીસતાર;	૧૪
ત્રીન મુરતકી જુગત અપાર,	૧૫
સખતિ સાથે રચેઆ સંસાર;	૧૬
વેદમાંએ અગોચર નેઆરા,	૧૭
તિસકા એ હએ સકલ પસારા.	૧૮

રે તુંહી...

આપસ તન ઉપાયા,
સો તેજ પીંડજ માંયરે;
બ્રહ્મા વીજુ ને રૂદ્ર,
સખતી સો તન હોતા તાંયરે.

[૨]

સી હરફીના પાઠ ૨ (કુદલે પાઠ ૮)

રચનાર—સર્ધયદ આહમદશાહ (=)

બ્રહ્મ સોહંગ સત ચીત આનંદ,	૧
મરમ ઓહંગ છત તીત લએનંદ,	૨
અલખ અપાર સો અગમ અગાયર;	૩
સોઈ અલ્લાહ આપોઈ લીતર;	૪
અલખ નીરીજન નામ ધરાયા,	૫
ઓહંગ શબ્દ સો આપ કરાયા;	૬
ચીદ શક્તીકું પચઢા કીતા,	૭
ઓહંગ અંગ સો આનંદ દીતા;	૮
કુદરત ઢિનકી કોઈ પાર ન પાવે,	૯
અનત રચના સો આપ દીખાવે;	૧૦
ઓહંગ નીરંજન એક વીરખજ કીતા,	૧૧
ઢિનકું ઢાલી દાએ બે દીતા;	૧૨
એક નુર મહમદ મુસ્તફા,	૧૩
હુજા નુર અલી મુરતજા;	૧૪
માઈ ફાતમા ખી ઢિનકે લેલે,	૧૫
હુશન હુશેન ઢિસ નુર માંહ બેલે;	૧૬
એસા ઓહંગ આપે સમરથ,	૧૭
સરવે વીયાપક બુજે છત તીત;	૧૮
સતગુર સાહિબકા સરણા લીજે,	૧૯
ઓહંગ આપસકું સાબત કીજે.	૨૦

રે તુંહી...

ઓહંગ કાર અપાર લજ,
અને તબે અલીમાન દલેશરે;
ત્રીસો (૩૦) અક્ષર કાન ધર,
એહી ખડા ઉપદેશરે.

[૧]

(૧-અલેક) એક અવતારી દેવ,	૧
આપ ગત અપરમ અપાર અભેવ;	૨
તાં જીવ ધર તું ધીયાન હજુર,	૩
સોઇ સખ ઠોર રહા ભરપુર;	૪
(૨-એ) બીન જીવીઆ સમરણ કરો,	૫
મનસુ' લે કિનકી ધુનજ કરો;	૬
પુરણ બ્રહ્મ જહાં તહાં આપ,	૭
તે અજપેઆકા કીજે જાપ;	૮
(૩-તે) તીત વસત સહેજ કર લીજે,	૯
ભજન કરતા વીલખ ન કીજે;	૧૦
જો તન મન માંહે સુરત લગાવે,	૧૧
તો અલખ નીરીંજન ઘટમે' પાવે;	૧૨
(૪-સે) સાખત હો કર ખોજો દહી,	૧૩
ખોલનહાર નીરંજન વોહી;	૧૪
ઘટઘટ ખોલે રમતા રામા,	૧૫
નાદ ખંદ નારાયણ નામા;	૧૬
(૫-જમ) જુગત બીના જોગ ન હોઇ,	૧૭
ખાતે પ્રેમ ન પાવે કોઇ;	૧૮
જોગ જુગતસુ' લાવે ધીઆન,	૧૯
સોહિ જોગી આ જુગ પરમાણુ	૨૦
રે તુંહી...	

મનજા વાચા કરમલા,
જન ન ખોજો દહરે;
આહમદ વખે નરસુ'દહય,
જયુ' ગંધાકે શીર ખેહરે.

સતવેણીની વેલના પાઠ ૨ (કુલ્લે પાઠ ૧૫૦)

રચનાર—નર મહમદ શાહ (=)

પ્રથમ સમરે સોહી સીરજણહાર,	૧
જેણે સખ રચના રચાઈ નીરવાર;	૨
સાત જમીન સાત પાતાલ કરીયા,	૩
પાણી પાખાણ સખ ઉસમે ભરિયા;	૪
સાત આસમાનકી રચના જો સારી,	૫
કીધી પેદા જો આપે નીસતારી;	૬
અરશ કુરશ તેણે આપે નીપાઈ,	૭
એક બગાસામાહે સરવે ઉપાઈ;	૮
ફીણથકી એક ઇંડજ ધરીયા,	૯
ઉસથી ચઢિહ ભરમંડણજ કરીયા;	૧૦
ત્રણ મુરત તેણે હોતથી કરિયા,	૧૧
માયા મમતા સખ તીસ પરવરીયા;	૧૨
એસા ખેલ સખ સીરજણહાર,	૧૩
જેણે રચના રચાઈ નીરવાર;	૧૪
આપસમાંહેથી ઉપના આપ,	૧૫
સખ કોઈ કરત હુએ ઉસકા જાપ;	૧૬
પીર, પેકાંબર, બાલીયા, અંબીયા, આએ,	૧૭
ઉસકા ભેદ સો કોઈ ન પાએ;	૧૮
ઉસકી કુદરતસે હુએ સખ હુએરાની,	૧૯
પાઠ કુદરતકે સાથ પશેમાની;	૨૦
આદમ કુદરતકા બંદા હોતા,	૨૧

આપ હિસકા સો ખોજ ન લેતા;	૨૨
ધંધાહીમ બી નવ પાયા ભેદ,	૨૩
મુસા નખી તો કુછ હુએ ન છેદ;	૨૪
જગ તીલ કીધા હિસ તુરકા હુઆ,	૨૫
તેજ જલવાકી દખજ લીયા.	૨૬

રેતુંહિ સાચા સાંહીયા પીયુછ.

તુર સ્વરૂપ હિસમે' ભરીયા,

સખકા તેજ સમાનરે;

ચંદા સુરજ ભેત દેખીઆ,

બે કુદરતકી રહેમાનરે.

[૧]

(મુરશદકી મહીમા)

નખી મહમદ હિસકા ભેદજ પાયા.	૧
અરશકે ઉપર સો આપ સધાયા;	૨
ગયા પડદેકે પાસજ ચાલી,	૩
કરીયા ખુદાવંદસુ' આપે ગાલી;	૪
જનમીયા સોહી ગુર મકામાંહે,	૫
સવંત છ સો ને છવીશ તાંહે;	૬
વરસ ચાલીશકા જખ હજરત હોતા,	૭
જંગલમાંહે તખ નીત નીત જતા;	૮
જાકર બંદગી કરતા સાહેબ તણી,	૯
ધીયા તે સીરજણહારકું અતી ઘણી,	૧૦
ત્યાં તો મલાએક આવે નીરધાર;	૧૧
હુકમ ખુદાવંદકા લાયા તકાર.	૧૨

દશ અવતાર મોટાના પાઠ ૨૦ (કુક્લે પાઠ ૧૬૧૩)

રચનાર—સમયદ ઈમામ શાહ. (÷)

શ્રી સતગુર પીર ઈમામ શાહ વાચા સાચીરે સાચ,
એવી ગુરજીએ બોલી છે વાંચ. (૧)

પરથમ જાને હોતા ધંધુકાર,
તારે આદ વિશાહુ આધાર. (૨)

તારે આદ ઉણીયાદથી હોતા દેવ,
તેનું કાઈ ન જાણે ભેવ. (૩)

તારે આદ ઉણીયાદથી ખલકીયા નુર,
તેના સિરમા સતગુર નુર. (૪)

તે નુર સતગુર ઈમામ થકી સરવે મંડાણ,
તે લખ ચોરાસી સિરજીયા ચારેધ ખાણ. (૫)

પરથમ આઠ લાખ કરણજ કરોયા,
તેમાં અનત કરોડીયું જીવ ઓધરીયા. (૬)

કલપ ચારનું માંડયું મંડાણ,
તેમાં જખ, મેઘ કીનર, તેત્રીસ કરોડ દેવ સીધા નીરવાણ. (૭)

તારે રૂપ હરીનાં અગમ અવતારજ વરતીયા જાણ,
પછે જીગ ચારનું માંડયું મંડાણ. (૮)

તારે સેષ્ટ સંજોગ હરીએ આરંભજ કરીયો,
તારે સિરમાજીને પેટ સંખો અવતરીયો. (૯)

તારે વરતીયા જોતક સિરમાજી કરે વિચાર,
ભાઈ એણે પુત્રથી વીણાસ હોવે નિરધાર. (૧૦)

તારે એક દિન સિરમાજી ચિતામાંહે લયો,

- તારે વેદ ચાર સંખવો લઇ ગયો. (૧૧)
- તારે ગુર ભિરમાણ એવો મનમાંહે ધરીયો,
જે પુત્ર હોઇ એવો કોઈ ન કરીયો. (૧૨)
- તારે ગયા વેદ ભિરમાણ કરે પુકાર,
તારે હરી પાસે દાડી ગયા તતકાર. (૧૩)
- વેદ વિનીયા હુઆ અંધકાર,
સામીજી સંખવો લઇ ગયો વેદજ ચાર. (૧૪)
- જારે વેદ ચાર સંખવો લઇ ગયો.
તારે ગુર ભિરમાણ ચિંતામાંહે લયો. (૧૫)
- તારે સુણી વચન હરીએ કરીયો વિચાર,
વેદ કારણે હરીએ લીધો અવતાર. (૧૬)
- જારે દેવલું પરથમ મછ રૂપજ લયો.
તારે ગુર ભિરમાના વેદ ચાર તે સંખવો લઈ ગયો. (૧૭)
- તારે ગુર ભિરમાણએ હરીને જાઈ સું કહીયો,
સામી વેદ ચાર તે સંખવો લઇ ગયો. (૧૮)
- તારે એવો વચન સુણી પુઠે થયા મોરાર,
તારે સંખો જમ પેઠા પાતાલ મીંજાર. (૧૯)
- તારે પાતાલમાં સંખો ગયો,
તે રખી કરણી કસરની સલામાં જમ રયો. (૨૦)

મોહાના કલામ. (ખયાન ૨૩ માંથી ખયાન ૧૬)

ખયાન સાચકા. (††)

મુનો લાઈ મોમીના,
મહિલાકે કલામકા ખયાન;
કહયા હએ કે ઇમાન મરદકા,
સો તું મુખનમું પહેછાન.
જો મુખન મીને હએ સાચા,
સો હએ સાચા ઇમાની,
ઇમાનકે સાચકી હએ,
મુખન નીશાની.

(૨)

સાચસેં હએ મરદકા છોટકા,
લાઈ સાચી વાચા રાખો મુખ,
જુઠ બોલે સો બહોત દુઃખ પાવે,
સાચ બોલે સો કલ્હી ન પાવે દુઃખ.

સાચા બોલો સાચા ચાલો,
કે મોમીનકા હએ સાચા દીન,
ચે ફરમાયા શાહે બોલીયા,
આપ મન રાખો સાચા ચકીન.

(૩)

સાચી દોસ્તી ડિસકી જાણુ.
જો કોલ મિને હએ સાચા;
સાચા મીતર સોઈ જાણુ,
જો મીતરસે સાચો રાખે વાચા.
પ્રીત કરીએ સાચેમું,

જે બોલે સોહી નીલાવે;
તો સાચે સાહેબ બહેરત દેણે કોયા,
પણ પ્રીત કરે સો પાવે.

(૪)

ચલણી ચલીએ ગુનાહ ન કરોએ,
ધમાન રાખો સાચા;

ઉતમ ચલણી એહી જાણો,
જે સાચી રાખે વાચા.

ચલણી ચલીએ ઉઘમ કરીએ
સો બીચારીને કરના;

કે ગુનાહ ન હાવે જસમે' રખકા,
રખસે તો સહી ડરના.

(૫)

જે કોઈ સાચે પંથ ચાલે,

સખ કોઈ ઉસકે પંથમે' આવે;

સાચે પંથકી એહી નીશાની,

જે સાચા પંથ સખકે મન લાવે.

અદલાહ એક જાણો સીરજણહાર,

મહમદ જાણો અદલાહકા નબી;

નબીજકે પોછે સાહેબ ખોલાફત,

સાચ કર માનો મુરતઝા અલી.

(૬)

રસાલો ઇમામ જાફર સાફકનો (બાબ ૧૮ માથી પહેલો.)

જે કોઈ ભાએ જે પોતેને નસીહત કરીયાં એ બીએ કે'જો મોથાજ ન થીયાં, ત હી રસાલો પડે ત ખુદાવંદ તઆલા ઉન ભ'ધેએ તોફીક દે જીઅ રસુલ કરીમ સલલ્લાહ અલેહે વ સલમ ધીલ પોતેજ યાને પોતેજે પીતો મારેઆઉં એ ખુદાવંદ તઆલાને ખુદાએજે રસુલ ફરમાયો આએ ત જે કોઈ ભ'ધો ફરમુધો હક સુબહાન હુ તઆલાજે અને અસાં જો અને અસાંજ અઉલાધમે, એ કોલ ઇમામ જાફર સાધકજો મ'જુધો અને ઇનીજે ફરમાનતે અમલ ક'ધો, સો મુમન પરેજગાર સાફી હમેશા હુ'ધો અને જે કોઈ ભ'ધો અમર એલમ તે ન ક'ધો, એ ધીલ ન દી'ધો, તે કર પોતે જે ખુદાકે ન સુ'જતો, સો ભ'ધો શએતાન જે લશકરમે' હુ'ધો, તે કર પોતેકે હથે કરે દુખમે' વીધાઇસ અને એલમખે ન સુ'જાણે અને ઉચોએ ત આંઉ મોમન અયાં ઇઅ ગાલ ગલત આહે હજરત ઇમામ જાફર સાધક તો ફરમાએ ત એ ભીરાધરા મુ'હી'જ કી' જાણોતા ત સલની માડુએ'જે દાદો હજરત આધમ અલેહે સલામ જો કુલ ખલક ખુદાએ તઆલાજોજે દાદો તે કેડીઉં મહેનતુ અને કેડા દુખ દીઠાહી સે વાસતે ફરો ત હેકડો દાહુ' ગીવે'જો ખાધાઈ હુઆઈ, તે' લાએ કરે હક તઆલા કેડા દુખ દેખારઈ અને તુ'તા ઉમતી આહીએ. જે કોઈ મોમન અને મોમનજીઉં ઓરતુ' આહીન તીનીએ કેડા કસાલા અને કેડીઉં મહેનતુ' આહીન અને જીની મોમને દુખ દીઠા આહીન હક તઆલા જે તરફા તડે ઉ

ધાખલ મોમને જે થીઆ આહીન અને ધુનીયામે' નાલા
 ઉની હુકીકીએજા રયા આહીન હાણે કેતરે મુરસલીનેજા
 નાલા અને કેતરે મોમનેજા નાલા પધરાયા કરીઉં અવલ
 દાદો આધમ સફી અજાહુ તઆલા જવ સભનીએજો યાને
 સભની માહુએજો દાદો સો કેતરો રુનું આહે અને કેતરીઉં
 જારીઉં કેઆંધ આહે, ત્યાં પોએ પએકાંભરીકે પોતો આહે.
 અને જે કો પેકાંભર મશાહુર આહીન તિનીજા નાલા લીએ-
 આ આહીન સભે == હજરત આધમ હજરત સીસ ફર-
 જવ હજરત આધમ એલેહે સત્તામજો, હજરત એધરીસ
 હજરત એલીઆસ હજરત ઇમા હજરત મુસા હજરત મુમુ-
 ફ હજરત યુનસ હજરત જકરીઆ હજરત યહીઆ હજરત
 સાલેહ પએકાંભર તિની સભનીએ'કે કરીયું જફાઉં એ મ-
 હેનતું પિહીઉં આહીન અને ભલાઉં ને દુઃખ ઘણા દિઠાઉં
 હજરત અમીરલ મોમનીન એમામલ મુરસલીન અને હજ-
 રત મુરતજા અલી જા ફરજવ હજરત ઇમામ હસન વ હ-
 જરત ઇમામ હુસેન સમઅધ ધર કરભલાહ મિંજ એની
 સાહેભે કેડા દુઃખ દિઠાઉં તિની સભની મુકરાના ને સભર
 કેઆઉં રભળ રજા તે સભ રાજ રેઆ.

મુળઅંધ ૧૬ થલ

(કુલ્લે પાનાં ૨૪૭ તેમાંથી શરૂઆતનાં પાનાં ૨)

રચનાર—પીર ઇંદ્ર ઇમામદીન

શ્રી સતગુર લિરમા હો વાચા.

નર ગાવિંદ ગોકલ ગુર તજલા શ્રી સિરજનહારજન'ઉ, શ્રી સતગુર લિરમાજીને પરલેની લીલા દાખવવાને બાળ મુકંદ રૂપે પગતો અંગુઠા મોઢામાં રાખીને પરાગે વડનાં ઉતરત પાંદડાં ઉપર પોઢીયા હતા. તેવામાં શ્રી સતગુર લિરમાજી ઇમામ કેવલાસી ત્યાં આવી પહોંતા ત્યાં જાયુ' તો બાળક રૂપે પાંદડાં ઉતરત પર બાળ મુકંદ પોઢીયા છે. ત્યાં પાસે આવતાં સામીજીએ નિશ્વાસ મુકનાં સતગુર લિરમાજી માઢામા પરવેશ થઈ ગયા અને પેઠમાં પ્રવેશ થનાં જીએ છે તો લા હો લા ફરીયા દીઠો. ત્યારે સતગુર લિરમાજી ત્યાં વિચારવા લાગ્યા અને વેનતી કરવા લાગ્યા જે હો સામીજી નહિ ફરીયા, નહિ મછા, જાજ કરંતા જળ નહિ, વન નહિ, થડ જેમાંહે થાતાં ફળ નહિ, ગંગા નહિ ગત નહિ, કીસે દેતા દત નહિ શેઠ નહિ, સાહેબા નહિ, ધરમી કરતા ધરમ નહિ, મંઠી નહિ, સીતલ નહિ, શ્રેવા કરતા સાર. તારે ગુરુ પુછે છે વિચાર "કહો સામીજી તમે કીયા હામે રહેતા વાસ ?"

તારે સામીજી વાચા "મુણે હો સતગુર, નહી સાદ, નહી શબદ, તારે નહિ કરતા કોઈ. તારે ગુરુજી તમે અમે એક કાયા ખેલ કરતા વીલાસ"

તદા બ્રહ્મા વાચા “સુણો હો સામીજી, “કીએ કીએ ઠામે ખેલ કરતા અને કીએ કીએ ઠામે વીલાસ કરતા ?”

તદા સામીજી વાચા “સુણો હો સતગુરુ, અમે તો તન ગુરુ” હોતો. એકલો રહેતો હતો, તારે કોઇ નહી હોતો બ્રહ્મા ભેર.”

તારે સતગુરુ બિરમા વાચા “સુણો હો સામીજી, તદા તમે અમે કીએ ઠામે રહેતા, તેનું ભેદ ક’થો હો સામી સિરજનહારજન ?”

તદા સરજણહારજન વાચા “અમે અમારાં ગુરમાંહે હોતા, તમે અમારાં ગુરમાંહે હોતા.”

તદા બિરમાજી વાચા “સુણો હો સામીજી, તેનું ગુર કીએ ઠામે રહેતો હતો, તેનું ભેદ ક’થો હો સામી સિરજણહારજન ?”

તદા સામીજી વાચા “મુનકાળ મધે અ’ધકાર હોતા, તે મધે એક થડ હોતો, તે થડ પાસે ગુર હોતો”

તારે સતગુરુ બિરમા હો વાચા “સામીજી તે થડનું નામ ગુર સ’બલાવો હો સામી સિરીજ’ન હાર જન ?”

તદા સામીજી વાચા “સુ’ણો હો સતગુરુ એ થડનું નામ તો એમામ એમામ કહેતા હતા”

તારે સતગુરુ બિરમા વાચા “એમામ એમામ તે કેનું નામછે સિરીજ’ન હાર સામીજી”

તારે સામીજી વાચા “એમામ એમામતો તારો નામછે”

તદા એમામ વાચા “તદા એ થડતો કેમ કેવાએછે”

નકલંકી ગીતા

(કુલ્લે પાનાં ૧૧૬ તેમાંથી શરૂઆતનાં પાનાં ૨)

રચનાર—સર્ધવઢ ઈમામ શાહ

શ્રી સતગુર બ્રહ્મા હો વાચા પીર ઈમામ શાહ હો વાચા
શ્રી નકલંકી ગીતા લીખતંગ હો સામીજી.

આગમ શાસ્ત્ર, પરમેશ્વર, છકરીત જીવન, શુકરીત
પ્રેમ ધીઆન, દુકરીત વીનાસતન, જીવગત ઉધાર, અનત
કલપ અગોચર, એ મુરત અલખ નીરીજન, અનત મુરત
અગોચર, વીશનવ મુરત સરવે જીવન, અનત પરમેશ્વર,
જીગ આધાર, વીશનવ નીરીજન, અવતાર ધારજતે હો
સામીજી, સતગુર બ્રહ્મા પરથમ બ્રહ્મા ગીનાન પીરકાસ,
કરતવ, જેમ પારસ લોહાને કરતવ, તેમ સતગુર મુનીવરને
સોંસાર મધે પરકાસ કરતવ, જેમ પારસ લોહાને હેમ કરતવ,
તેમ સતગુર મુનીવરને આપ સમાન કરતવ, માણસને દેવ
કરતવા હો સામીજી, તમે દાતા તમે મુગતા હો સામીજી.

શ્રી સતગુર બ્રહ્મા હોવાચા, પરથમ અનત કલપ સુન-
કાર પરવરતતે આગે આઠ લાખ કરણ અવીચણ, ત્રીયાં
વીશનવ નારાયણ, તવ કવણ ચહેને પરમેશ્વર, દેવ દેહી તે
આપ ફરસણ, અનત જીગ પરવરતતે મન ઈછા ઉધાર
કરતવ, પ્રથમ સામી હેત રચતે, ત્રીસ માંહે સતગુર સીર-
જતે, આગે આઠ લાખ કરણ મધે નાભ કમલ મધે ભવે
બ્રહ્મા નુર નર અહુકાર મધે છત્રીસ જીગ ચોરાસી ચોકડીજ

એક ધીયાન કરતવું, એક ધીયાન નર નીરીજન, તારે ધંધુ-
કાર હોતા સાફનહી, શબ્દ અહુંકાર નહી, જલ નહી, થલ
નહી, ધરતી નહી, આકાશ નહી, મેર નહિ, કેવલાસ નહી,
ચાંદો નહિ, સુરજ નહી, તારા નહિ, મંઢાણુ નહી.

હું પુષ્ટુ સતગુરજીને આદ પુરૂષ કીઆંથી ઉપના તે
લેદ ક'થો હો શ્રી સતગુર બ્રહ્માજી.

તારે શ્રી સતગુર બ્રહ્મા હો વાચા.

આદ પુરૂષ ઉપના આપોહી આપ, ગુર બ્રહ્મા પોતે સીર-
જ'તે, નહી, તીસ માતા, નહિ તીસ પીતા, નહી તીસ ભારજ,
નહી તીસ બ'ધવા, નહી તીસ સગા, નહી તીસ મરણુ
જીવણુ અગોચર, એવા નર નારાયણુ અગોચર, તમે પરમેશ્વરા,
છત્રીસ જુગ ચોરાસી ચોકડીએ વહી ગયા, આપોઈ આપે
નીપાઈ કાયા, એવી સામીજીએ નીપાઈ માયા તમે સુણા હો
મુનીવરો, સતગુરની વારતા શ્રી નકલ'કી નારાયણુની વારતા
તે શ્રી નકલ'કી ગીતા.

શ્રી સતગુર બ્રહ્મા હો વાચા.

સખત રૂપી રચેઓ સોંસાર, સામીજીને રચતાં ન લાગી
બાર, તેજ રૂપી ધારજ'તે આસણુ એવા અવીચણુ રખેઆ,
આકાશ ગગન છત્રીસ થ'લ વોણુ રખેઉ કેવલાસ.

મુળગાવંત્રી.

(કૃદલે પાનાં ૫૧ તેમાંથી સર્યાતનાં પાનાં ૨)

રચનાર—શક્ત્યક ઇમામશાહ.

શ્રી નકલંકી નારાયણ હો શ્વામીજી, પરથમ આદતુર તમે પરમેશ્વરા, તમે પરસોતમ અમરતો અલખ નરીજન હો શ્વામીજી, પરથમ નીલ વરણ ધંધુકાર, તારે શ્વામીજી આપોહિઆપ નરિજન હો શ્વામીજી, તારે તમારો કોણ ચહેન હો શ્વામીજી, હો પરમેશ્વરા; તારે દેવની દેહી છે ગુરાની, આદ પુરૂશ આપ પુરૂશ આપ મન આપ ધ્યાન કરતવા હો શ્વામીજી, તે ગુર નીચાંજી હો શ્વામીજી; તારે તદા આદ નરીજન હો શ્વામીજી, ત્યારે સાદ નહી સમદ નહી, અહુકાર નહિ, જલ નહી થલ નહી, ધરતી નહી, આકાશ નહી, હો શ્વામીજી; ત્યારે નહી ચાંદો, સુરજ નહી, તારા નહી, પવન નહી, નહિ પાણી, હો શ્વામીજી; કુંગર નહી, મેર નહી, કંઈલાસ નહી હો શ્વામીજી; નહી તારા મંડળ, તોસમધે કોઈ ન હોતા હો શ્વામીજી, ત્યારે પરથમ આદ રૂપ પરવરતંતે હો શ્વામીજી; ત્યારે પરથમ રૂપતો આદ મનથી નામ કરતવા હો શ્વામીજી; ત્યારે આદ પુરૂશ આપોહિઆપ ધ્યાન કરતવા હો શ્વામીજી, તે પરથમ આદ પુરૂશ રૂપ પરવરતંતે હો શ્વામીજી; ત્યારે આદ પુરૂશના અંગથી સતગુર ઉપના તો ઉતપતી ઉપનાં હો શ્વામીજી; ત્યારે રૂપ ગુર એક તે નામ ચાર ધારજંતે હો શ્વામીજી; એક નામતો ગુર હુશનશાહ શેશદીના ગુર હો શ્વામીજી; બીજો નામ તે ગુર બ્રહ્મા ધાર-

જ'તે હો સ્વામીજી; ત્રીજો નામ તે સતગુરુ ધારજ'તે હો સ્વા-
મીજી; ચોથો નામ તે ગુરુ નળી મહુમહ મુસ્તફા સલહલા
અલેહી વ સલમ, તમેતો આપોહીઆપ હો સ્વામીજી; ઇ
ગુરુ પ્રસાદે સાત ફીરસ્તા દેવની સેવા કરતવા હો સ્વામીજી,
તે આઠ લાખ કરણ મધે પરવરત'તે હો સ્વામીજી; અને દેવ
ધ્યાન કરતવા હો સ્વામીજી; ત્યારે આઠ લાખ કરણ મધે સ્વા-
મી તમે અનત કરોઃ દેવ નારાયણ ની પાઠ્યા હો સ્વામીજી;
તે ગુરુ પ્રસાદે નામ ધારજ'તે હો સ્વામીજી; ત્યારે આઠ લાખ
કરણ, કરણ મધે જીગ એક ધારજ'તે હો સ્વામીજી તે અગીયાર
લાખ વરસ પરવરત'તે હો સ્વામીજી ત્યારે ત્રીશજીગ મંત્રી
મજમે એક કરણ મધે પુરણ પરવરત'તે હો સ્વામીજી; ત્યારે
આઠ લાખ કરણ મધે સ્વામી તમે અનત જીવ નીસ્તાર્યા
હો સ્વામીજી; તે આઠ લાખ કરણ ભરપુર ભવસ્તો હો સ્વામીજી.

ત્રણ કરણના અવતાર પાત્રનું નામ.

ત્રણ કરણ મધે સ્વામીના અવતાર પાત્ર (૧૭) પરવરત'તે
તે અવતારના નામ લીખ'તે હો મુનીવરો.

૧ શ્રી અહુણાદ ૨ અહુણાદથી અલખ ૩ અલખથી નામનીલ
૪ નામનીલથી અનીલ ૫ અનીલથી સુન ૬ સુનથી સાન
૭ સાનથી નાંન ૮ નાનથી જ્ઞાન ૯ જ્ઞાનથી ગુરુ ૧૦ ગુરુથી તેજ
૧૧ તેજથી જલ ૧૨ જલથી કમલ ૧૩ કમલથી અદ્યુધ
૧૪ અદ્યુધથી જગ ૧૫ જગથી તંતવ ૧૬ તંતવથી પ્રેમ તંતવ
૧૭ પ્રેમ તંતવથી આદ પુરૂષ

તે રૂપનું ધ્યાન કરતવા હો મુનીવરો; ઇ ધરમ ભવોભવ
સતપંથ સદાઇ ઉતમ હો મુનીવરો, ઇ ત્રણ કરણના અવતાર
પાત્ર (૧૭) ભવસ્તો હો મુનીવરો.

ફિંદીયાદ જવાંમદી.

(કુલ્લે પાનાં ૧૭૧ તેમાંથી સરુઆતનાં પાનાં ૨)

ફરમાને મોલાના શાહ મુસતન સિર ખિટલાહ.

ખીસમીદલાહ હીર રહમા નીર રહીમ.

ફારસી.

ગુજરાતી.

યા મોલાના, યા મોલાના,
શાહે અબ્દ સલામ, શાહે મુસ-
તન સર ખીદલાહ ઇમામે ઝ-
મીનો ઝમાન. અલેહેસ્સલા-
તો વ સલામ, ખુદાવંદે ઝ-
મીનો ઝમાન હઝરતે મોલા-
ના મી ફરમાયદ કે:-

યા મહિલાના, યા મહિ-
લાના, શાહે અબ્દ સલામ
શાહે મુસતન સીર ખીટલાહ
ઇમામ ઝમીનો ઝમાન અલે-
હસ્સલાતો વ સલામ ખુદાવંદે
ઝમીનો ઝમાન, હઝરત મહિ-
લાના ફરમાવે છે કે:-

મામન ઉન હસ્ત કેહ
માલે વાજખાત બે રસાનદ વ
રીઝક વ રોઝી ખુદાવંદે
આલા મીદેહદ અઝ બરાએ
બંદગુન, અઝ ઉન રોઝી
દેહ હિસ્સે બે કુનદ, દર દેહ
યકી હકે ખુદાવંદે કરીમ હક
મુખહાનહુતઆલા હસ્ત ઉરા
ખુદા કુનદ, બે આસ્તુનએ
હઝરત શાહે મરદાં મુરતુઝા-
અલી વ હઝરત ઇમામ બે
રસાનદ.

મામન તે છે જે માલ
વાજખાત યાને દસાંદ દે ને
ખાતુ પીતુ ને કમાઝ ખુદા-
વંદેતાલા બંદના માટે દે છે,
તે કમાઇમાંથી દસ લાગ કરે
ને તે દસ લાગમાંથી એક લાગ
ખુદાવંદે કરીમ હક મુખહાનહુ
તાલાનો હક છે તેને ખુદા કરીને
હઝરત શાહે મરદાં મુરતુઝા
અલી વ હઝરત ઇમામના
મકાન પહોંચાડે

[૧]

[૧]

(ફારસી)

મામન ઉન હસ્ત કેહ
હઝરતે ખુદાવંદતાલા ફર-
મુદે હસ્ત હર તરીક કે ખુનએ
હકીકત ગોફતે હસ્ત ખીરન
અજ શરીઅત વ તરીકત વ
માઆરેફત યક દિનાર દર રાહે
હકીકત ફરમુદે હસ્ત દેહ કે
હાસલ કુનદ, અઝ ઉન યકી
માલે ખુદાવંદ બુલ જલાલ-
હુતઆલા બે રસાનદ [૨]

મામન ઉન હસ્ત કેહ
જવાં મદ્ બાશદ દર હર
બાબકે હસ્ત. [૩]

મામન ઉન હસ્ત કેહ
દર હર સાલે દુઆઝ દેહ માહા
આમાલ અમલે સાલેહ કુનદ
વ બહક બે ગાયદ વ હક
બેશનવદ હક બેનશીનદ વ
હક રાહ રવદ, દીલશ સાલેહ
બાશદ યાને કે દીલશ સાદિક
બાશદ. [૪]

મામન ઉન હસ્ત કેહ
નફ્સશ હક બાશદ અકબે
બદ કારે હફ્મી ન રવદ [૫]

(ગુજરાતી)

મામન તે છે જે હઝરત
ખુદાવંદતાલાએ ફરમાવ્યું છે,
ને હરેક રીતે હકીકતનું ધર
કહ્યું છે, તે શરીઅત તરીકતને
મારફતથી બહાર એક દીનાર
હકીકતીને રસ્તે ફરમાવ્યું છે
કે જ્યારે દશ કમાય તેમાંથી
અંક ખુદાવંદતાલાને આપે [૨]

મામન તે છે કે જે બહા-
દુર આદમી હોય અને દરેક
બાબતમાં તેવોજ હોય. [૩]

મામન તે છે કે દરેક વર-
સના બારે મહીના અમલ
સારાં કરે ને સાચું બોલે ને
સાચું સાબળે ને સચાઈથી
બેસે ને સચાઈથી ચાલે તથા
તેનું દીલ સાફ હોય યાને
સાચું હોય. [૪]

મામન તે છે કે જેનું નફ્સ
(દીલ) હક સારું હોય ને
હરામ બોરીના ખરાબ કામ
પછવાડે ન જાય. [૫]

ગીરભાવલી મોટી.

(કુલ્લે પાનાં ૩૯ તેમાંથી શરૂઆતનાં પાનાં ૨)

રચનાર—પીર સદરદીન

પુછું તે શકતીયંગ “કહો શીવ સ્વામી અમર ભેદંગ,
અહ્મ ગીનાનંગ, એંડ ભરમંડ તે કીતો ઉપના હો સવામીજી,
કીતો ઉપજતે પાંચ તત્તવંગ, કીતો પરવરતે હો સામીજી,
આઠ શબ્દકા ભેદ કંથો હો સામીજી, સિરીજન હારજન?”

મહાદેવો વાચ્યા “પરથવી, આપ, હુતાસ, વાયુ, આકાશ,
પાતાળ, થાવર, જંગમ, ૮૪ લાખ જીવા જોડ સરવે રચનાકી
ભવતી તે ભેદ સુણો હો દેવી.”

દેવીઓ વાચ્યા “સુણો હો સ્વામી પાંચ તત્તવં તે કીતો
ઉપના તે ભેદ કંથો હો સામી?”

મહાદેવો વાચ્યા “અવીગતે ઉપજતે તે આકાશ, આકાશે
ઉપજતે તેજ, તેજે ઉપજતે માહાફત, માહાફ તો ઉપજતે
તોએઅંગ, તોએઓ ઉપજતે મર્ધઅંગ. એ પાંચ તત્તવંગ
મહિ વીલોવે તોએઅંગ, તોએઅંગ વીલોવે વાર્ધઅંગ,
વાયુ વીલોવે તેજંગ, તેજ વીલોવે આકાશંગ, આકાશ
વીલોવે સુનકારંગ, સુનકાર મધે અહુકાર શબ્દ માહા
તત્તવંગ, સત ચીત આનંદ પાર ભરમેણુ પરવરતે, એ
પાંચ તત્તવ ખંધન તે પુરૂષ.”

“તે તતવને વીલોવીને પાંચ તતવ કીધા હો સ્વામી, તે કહો કવણુ કવણુગ?”

મહાદેવો વાચા “સુણો દેવી પારવતી પ્રથમ અહુંકાર મુલ તે નીરીંજનંગ અતીતંગ.”

દેવીઓ વાચા “હો સ્વામી સરવ અતીતંગએ પાંચ તતવ થીયા, તે પંચ તતવના વરણુ કંથો હો દેવ મએસરંગ?”

મહાદેવો વાચા “પીંડ તે પ્રથવી, થેવત તો આપ, રંગત તો તેજ, કરસને તો આકાશ.”

દેવીઓ વાચા “એ પાંચ તતવના વરણુ કરતવા તે કંથો હો સ્વામીજી દેવ મએસરંગ?”

મહાદેવો વાચા “મીડી તે પ્રથવી અને મોસર તો આપ, તીઓ તે તેજ અને ખાટો તે વાયુ અને કડવો તો આકાશ.”

તારે દેવીઓ વાચા “એ પાંચ તતવના સવાદ કહિયા, હવે પાંચ તતવનાં ધર કહો હો દેવ મએસરંગ?”

મહાદેવો વાચા “પ્રથવીનો ધર તો કલેજે, આપનો ધર તો ફેફફડે, તેજનો ધર તો તલ્લી, વાયુનો ધર તો નાભ કમળ, આકાશનો ધર તો પીતું.”

(૨૦) ટોલમાંથી ટોલ ૨.

રચનાર—સર્વયદ ધ્રુવમ શાહ.

● ટોલ ૧ લો. ●

(વજનમાં ઓછું આપવા તથા વધુ લેવા માટેની સજા)

રોજ કીયામતને દહાડે જીમરાઈલ તથા બીજા ફીરસતા-
ઓને શ્રી સાહેબજીનું ફરમાન થશે કે “૨૦ ટોલમાંહેથી
પહેલા ટોલને હાજર કરો”

તારે ફિરસતા પહેલા ટોલને આણીને સાહેબ આગળ
હાજર કરશે. તારે તે બંદાનું પેટ ફાટેલું હશે, તેનાં અરધ
આંતરડાં પેટમાં હશે ને અરધ આંતરડા જમીન પર ઘસડાતાં
હશે; ત્યારે કુલ ફિરસતા અરજ કરશે જે “યા સાહેબ મ-
હેરબાન ! એણે બંદા દુનીયામાં શું ગુનાહ કીધા હશે ?”

તારે સાહેબનું ફરમાન થશે જે, “એ બંદા દુનીયામાં
વેપાર કરતા હતા, તે લેતી વેળા મોટા તોલે લેતા હતા અને
આપતી વેળા નાને તોલે દેતા હતા અને તે બંદા જાણતા
હતા જે, અમે સડિને છેતરીએ છીએ અને સાહેબની બીક
મનમાં આણતા ન હતા, તે માટે એ બંદાને એવી સજા
દીધી છે.”

તમે જાણો છો જે સાહેબે એલમમાં શું ફરમાવ્યું
છે ? તે માટે જે કોઈ બંદા હરામ ખાસે, તેને રોજે કીયા-
મતને દહાડે એવી સજા સાહેબ દેશે. જે બંદા બે તોલાં ને
માપલાં રાખતો હશે, તેને સાહેબ રોજ કીયામતને દહાડે
એવી પીડા તથા સજા દેશે સહી.

૯૦ ટોલ ૨ બે ૯૦

(ગરીબનો માલ જોરાવરીથી તથા ફગાબાજીથી લેનારને સજા)
ત્યાર પછી શ્રી સાહેબનું ફરમાન થયે જે “બીજા ટોલને
હાજર કરો. ”

તારે ફિરસ્તા બીજા ટોલને આણીને હાજર કરશે. તે
બંદાનું પેટ વધીને કોઠી સરખું થઈ જમીન મુઘી લાગેલું
હશે અને પેટમાં સાપ વિંછુ ભરેલ હશે. તે પેટની પીડાએ
બંદા તોભા તોભા કરતો હશે. તારે ફિરસ્તા અરજ કરશે
જે “ યા સાહેબ મહેરબાન એ બંદા દુનીયામાં શું ગુનાહ
કીધા હશે ? ”

તારે સાહેબનું ફરમાન થશે જે “ એ બંદા દુનીયામાં
જોરાવર હતા ને ગરીબનો માલ જોરાવરી કરીને લેતા હતા,
ચોરીને ફગાબાજી કરી લેતા હતા, તે માલ એ બંદા
ખાતા હતા એવી રીટી પેટમાં પડી છે, તેથી એવી પીડા
ભોગવે છે. ”

તમે જાણો છો જે સાહેબે એલમમાં શું ફરમાવ્યું છે ?
જે કોઈ બંદા હરામ ખાસે, તેને કીયામતને દાડે સાહેબ
એવી સજા દેશે સહી.

(પર) ગાટીમાંથી ગાટી ૪

(જ્યારે માણસ મરી જશે અને અમરાપુરીમાં જશે ત્યારે રસતામાં પર, ગાટીઓ છે, ત્યાં ફિરસ્તા બેઠા છે, જે બંદા દુનીયામાં અધરમ કરશે અને આવો સતપંથ છે, તે નહિ પાળશે, તે બંદાને આ પર ગાટીમાં બેઠેલ ફિરસ્તા રાકી રાખશે તે વાતુ હકિકતીને સંભળાવેલ છે.)

શ્રી સતગુર લીરમા હો વાચા,

પીર સદરદીન હો વાચા.

■ ગાટી ૧ લી. ■

(૩ વખત દુઆ ગુમાવનાર, ગતમાં નહિ આવનારને અટકાવનારી ગાટી)

પહેલી ગાટી તો વસમી બણે

તે ગાટી વસમી પીછાણે.

જે મોમન સતપંથી હોધને ૩ વખત ગુમાવે, ૩ વખત દુઆ નહીં પડે, ગત માંહે નહીં આવે, તે પહેલી ગાટીમાં રોકાઈ રહેશે, ત્યાં ફિરસ્તો અસરાફીલ બેઠો, તે ગાટીમાં બંદાને રોકી રાખશે, તરસ્યો ભુખ્યો ત્યાં બહુ દુઃખ સહેશે.

ચેતો વીરા ચેતીને ચાલો

૩ વખત દુઆ તમે કાંએ ગમાવો.

● ગાટી ૨ છ ●

(પર નારી ગમન કરનારને માટે ગાટી)

બીજી ગાટી પરનારીની બણે,

તે ગાટી દાહેલી પીછાણે.

જે પુરૂષ પરનારીસું ચાલશે તે બીજી ગાટી માંહે રોકાઈ
રેશે, આગલ ચાલી નઈ શકે, ત્યાં ફીરસતો મગ બેઠો, તે
બંદાને રોકી દેશે, પરનારી તમે એવી ભુંડી જાણો, એણે
બંદે સત ધરમ ગમાવીયા.

વીચારો વીરા ચેતીને ચાલો

સતગુર કહે સો મનથી પાલો,

✽ ગાટી ૩ છ ✽

(હરીના ખોટા સમ ખાનારને માટે ગાટી)

ત્રોજી ગાટી કરી કમાનની જાણો,

એવી દાહુલી ગાટી પીછાણો.

જેમ કમાનમાંથી તીર ચાલે તેમ બંદાને રોજ ધોડાવે;
ત્યાં ફીરસતો અધલી બેઠો. જે બંદા હરીના ખોટા સમ
ખાવે; તેના એ ગાટીમાં ઉતારો થાશે.

એવું જાણી સતપંથીને સમ ખાવા નહી,

સમ ખાશે તો રહેશે રોકાઈ.

✽ ગાટી ૪ થી ✽

(ભુડું ખોડનાર માટે ગાટી)

ચોથી ગાટી ચાર ખાણની જાણો,

માહા વસમી એ ગાટી પીછાણો.

ત્યાં ફીરસતો માહા કાલ બેઠો; જે સતપંથી થઈને ભુડું
ખાલે; દીઠા વીના જે વાત કહે. તે ત્યાં રોકાઈ રહે; નિતો
નિત તેને ખાડામાં ડુબાવશે; એવા દુઃખ ત્યાં વસમા સહેશે.

એવું જાણી અજાણીઉં મ ખાલો,

જીઠં તણને સાચજ ખાલો.

આરાધના ૮ જોડીલા.

(કુદલે પાના ૪૧ તેમાંથી સરઘ્યાતના પાનાં ૨)

આરાધ પીર સરઘીનનો

શી નકલંકી નારેએઅણું અલખ નીરીજનં પાતાર
અભરં થાપંતા મઢણું સામી સીરીજન હારજનં (૧)

કેસવં માહાવં માધવં મધ સુધનં ગરવા પુઝ નારેએઅણું
વીસનં દેવતા અંહુંકાર મધ્યે છત્રીસ જુગ ચોરાએસી
ચોકડીએ થાપંતા તીસ મધ્યે તોએઅં સામી અણુઆદ
બુધં નામ ધારજંતે સુનકાલ મધ્યે તોયં સામી તીસકી
સાંએઆ ન વીધીઅંતે તોએઅં અપરં અપારં અનંત
અતીતં અગમં અગોચરં સપુત ભરમઢણું તોએઅં સર-
જુઆ ચંદ્રં શુરં તારા મંઢણું તોએઅં સપુત સાગુણ
સંપુરણ સપુત પદ્મચારં તોએઅં સામી દસ દીસીએઅં
વાચા અષ્ટ કરોડ પરખત મંઢણું તોએઅં નવખંડ પીરોથમી
આધારજંતે રીસ ચતુર દીપમે વાચા તીસ મધ્યે તોએઅં
સામી કલા ધારજંતા કેસવં ચતુરાસી લખં જીવં તોએઅં
સરજુઆ ઉતમં નારાયણ ઉતમં કરંતુઆ નરાતં રૂપં સામી
સીરીજન હાર જનં (૨)

સરવધ દેવંતા નર પુરસં થાપંતા તં પરતક જુગ મધ્યે
અણુંત જીવં નીસતારીએ નર પુરસં કલા ધારીએ સામી
નરંશુર કરંતુઆ માધવંજં નીઆનં સામી સીરીજન હાર-
જનં (૩)

ભાખીઅં તે સરતુઆ ચીકરતુઆ નરં જીવંકારે જએઅં
 તોએઅં તં ચતુર જીગ મધ્યે મોખ રૂખી નામં ધારજતા
 કરોડ પંજ સત નવ બારેહી નીસતારીએ સીધં સાધીકમે
 વાચા ફરસણું નીરીચણું કરતુઆ સીધ નાથં અનેક ધાર-
 જંતા તં ચતુર જીગ મધ્યે અસતથા અણુતં જીવં નીસતા-
 રીએ નવ ગરેહ સતાવીસ નખીઅત્રં થાપંતા તોએઅં
 સામી દોખં સોખં તીસ મધ્યે કરતુઆ સામી સીરીજન
 હારજનં (૪)

ચતુર ખાણીકિ સંપુરણું તીસ મધ્યે માહાવં વીસનં
 મએઅં પાઠકીઅં તવ સરણું રીખીઆ કરોતં સામી સર-
 વધ વીસનં તોએઅં શામ દેવંતા તં નખીઅત્રં જં તૃપ્તમાનં
 મમં કરોતં પુરખીયં દેવંતા વીઠ ફરસણું પરસાદં તં પુર-
 ખીયં જં દૃષ્ટ તે તવ દ્રણ જં તૃપ્તમાનં તોએઅં સામી
 સીરીજન હારજનં (૫)

તં પરસાદં ત જીવં નીસતારીએ અનતં પુરખીઅં
 તોએઅં સામી આસા ગતીએ એછા પુરંતે માધવં ચતુર
 કલપં પરવરતંતે અનંત તીસ મધ્યે સત મધ્યે ચતુર કલપં
 આધારજંતે સીધ રૂખી નામં ધારજંતા નવાણું કરોડ જંખ
 છપન કરોડ મેઘ માલા બત્રીશ કરોડ કીનર તેત્રીસ કરોડ
 દેવંતા સામી સીરીજન હારજનં (૬)

તોએઅં ધરમં ધરમી રાજ ધરમં તોએઅં દેવા જીગ
 કલપં સરવેધ નાસ દુતીઆમે વાચા જં તોએઅં પાઠકીઅં
 ભાખીઅંતે તોએઅં સામી ત્રીલોકે સપુરણું કેસવં અવતારં
 રૂપં તોએઅં કરતુઆ તોએઅં સામી અનતં રૂપં ચીધા-
 રીએ જં તોએઅં સામી સીરીજન હારજનં (૭)

ગુરુ હસન કબીરદીન અને કાનીપાનો સંવાદ.

જ્યારે નાથ જલદીન્દરે કાનીપાને આપ આપ્યો ને કહ્યું
જે ગોપીચંદ સીધને કાનીપા રહ, ત્યારે કાનીપાએ અતિશે
ગીરિયા કીધી જે “ગુરુજી, મારા જીવનો ઉદ્ધાર કેમ થાશે?”
ત્યારે નાથ જલદીન્દરે કહ્યું જે:—

જ્યારે અવલ આખરકા ગુરુ હોએગા,
સતગુરુ પીર સદરદીન ગુરુ હસન કબીરદીન;

બહા છુટણાં હોએગા,

તેરા હો તેરા. ૧૧૨

“હો કાનીપા, પીર સદરદીન ગુરુ હસન કબીરદીનનો
જન્મ ઉંચાંમાં હોયો, ને તે થકી તારી સુકિત થાશે, તારો
રથ જમીનથી સવા ગજ ઉંચો યાને અધર ચાલે છે તે
જેને જોઈને તારો રથ પડી જશે તે થકી તારી સુકિત થાશે
હો કાનીપા!”

ગુરુ પીર હસન કબીરદીનનો જન્મ સંવત (૧૩૮૬) માં
થયો ને જ્યારે ગુરુ હસન કબીરદીન નવ વરસના થયા ત્યારે
કાનીપા પણ પોતાના ગુરુના શબ્દ પ્રમાણે શોધ કરવા નીક-
ળ્યો હતો, ને જ્યારે ઉંચાં નગરીમાં આવ્યો ત્યારે ગુરુ હસન
કબીરદીન બાળક રૂપે સામા મળ્યા, તેને જોતાંજ કાનીપાનો
રથ જે અધર ચાલતો હતો તે જમીન પર પડી ગયો, ત્યારે
કાનીપાને નીશ્ચય થયો જે મારા ગુરુ વચન સીધ થયું ને
આ સીધ પુરૂષથી મારા જીવની સુકિત થાશેજ ને ગુરુ હસન
કબીરદીનને જોતાંજ સાધ્યાંગ નમસ્કાર કરતા બોલ્યો જે:—

ઉહંગ નમો ગુર રાખદ હે,

આદ આતકો વેશ,

દંડવત ચીતસે કરું;

મુખસે કહું આદેશ. હો પીરા.

ત્યારે ગુર હસન કળીરદીન બોલ્યા, ઓ જોગી!

આદેશ આદેશ તો આગું હોતા,

જખ થા ફરમુરામ;

એ વેવાર દુવા પરસે ગયા,

અખ કહો પુરા સલામ. હો જોગી.

કાનીપો—આપ કોન હે?

ગુર—“હમ રામચંદ્રજી સેવક હું, ઓર નરીંજન નીરાકાર, જો સૃષ્ટીના આધાર. જીને વેદ બનાયા ચાર, વો સાહેબકું નમસ્કાર કરું, જીને લીયે દસ અવતાર.” હો જોગી.

કાનીપો—આપકો દસ અવતારકી માલુમ હે?

ગુર—હા.

કાનીપો—ઉસકે નામ કયા હે?

ગુર—૧ મહા અવતાર, ૨ કોરલ અવતાર, ૩ વારા અવતાર, ૪ નરસીંહ અવતાર, ૫ વામન અવતાર, ૬ પરસરામ અવતાર, ૭ રામચંદ્રજી અવતાર, ૮ કીરશનજી અવતાર, ૯ છુધ અવતાર, ઓર ૧૦ શ્રી નકલંકી અવતાર, એસે પ્રભુકે દસ આવતાર, કે પાસ રહે કર હમ સેવા કરતે ચલે આતે હે.

૨૮ ગરબીમાંથી ગરબી ૨

રચનાર—પીર શમસ.

● ગરબી પહેલી. ●

- આઠ ગુર શમસ મુનીવર જાણુ,
તે તો ફરયા બહુ જુગ પ્રમાણુ. (૧)
- તે તો ગયા ફીરતા અનલવડમાંહે,
ત્યાં હીન્દુ રહે છે અતીજ આહે. (૨)
- તેના દેવલ દેરા અતીજ ઘણાં,
તે તો માતા ભવાનીને માને તતક્ષણા. (૩)
- તે તો ગરબી રમતાં નોરતાં માંહે,
ગુર શમસ ગયા છે ત્યાંય. (૪)
- ત્યાં આસુ મુઠ એકમની રાત,
તે ગરબી પેઢી રમે સહુ સાથ. (૫)
- ત્યાં છત્રીસ પંડીત તો કથા કરે,
પાંચસો રમતીયા રમે છે ખરે. (૬)
- ગુરજ ઉભા જાઈ તેણે ઠામ,
મુણ્યા વચન હીન્દુના તમામ. (૭)
- તે તો નાચે બહુ અતી ગાવે ગીત,
પથર સાથે તેને બહુ પ્રીત. (૮)
- તારે પીર શમસને કરોધજ થયા,
તે તો નાચણુદારા માંહે જન્મ નાચ્યા. (૯)
- તારે ગીત ગાયા ગુરજ ગીનાન,
તે મુણવા લાગા હીન્દુ અબાણુ. (૧૦)

ગરબી બીજી

- આજ આનંદ પામ્યા મન કે,
સતગુર સેવીયારે લોલ. (૧)
- તમે ભુલો મ મુરખ લોક કે,
મરમ રહેહુ ધરેરે લોલ. (૨)
- એતો પાખણુ દેવલ ભુત કે,
ફેરા શુ' ફેરેરે લોલ. (૩)
- તમે સરેવો સતગુર ગુર કે,
ગુર અનવર ધણીરે લોલ. (૪)
- તમે દાન દસોંદે રહેજો પુર કે,
તો ફળ પામશેરે લોલ. (૫)
- એ તો પુરા રખીસર કરશે રાજ કે,
જે સતપથે ચાલશેરે લોલ. (૬)
- તમે નાચો દીનને રાત કે,
કાંઈ નવ પામશેરે લોલ. (૭)
- એ તો પથર સર્વે ભુત કે,
બોલે બી નહીરે લોલ. (૮)
- તમે ભુલો તે ફેગટ કાંએ કે,
જે ઘડયાં માનવીરે લોલ. (૯)
- એ તો ગરબી જુઠો છે દેવ કે,
બવાની છે ક્યારે લોલ. (૧૦)
- એ તો ગુર બ્રહ્માની કળા ભરપુર કે,
ત્યાં સરવે રહેરે લોલ. (૧૧)

બાઈ બુઢાઈ તથા સઘંયદ ઈમામ શાહનાં ગીતાન.
(કુલ્લે ગીતાન ૮૧ માંથી શરૂઆતનાં ગીતાન ૪) (x+)

ગીતાન ૧. (સઘંયદ ઈમામ શાહનું)

- છરેબાઈ નાના હતા ત્યારે આપણે ન પુછયું,
આંતો આઢ ગુર કેને કહીએ -છરેબાઈ છરેબાઈ (૧)
છરેબાઈ આઢગુર તે જે સહુની સુધજ રાખે,
સુધબુધ વિના આઢગુર ન કહેવાય.-છરેબાઈ (૨)
છરેબાઈ આઢગુર તે જે નરને દેખાડે,
નર વિના આઢગુર ન કહેવાય.-છરેબાઈ (૩)
છરેબાઈ તે ગુર આઢ અંત દોષ તડ તારે,
ભુલણાંકું મારગે લગાડે-છરેબાઈ. (૪)
છરેબાઈ દોષે તડ માંહે જે ગુર તારે,
સોહીગુર પીર સમસજી આયા.-છરેબાઈ (૫)

ગીતાન ૨ (સઘંયદ ઈમામ શાહનું)

- છરેબાઈ ધરમ દાઢેડ બાઈ ધરમ દાઢેડ,
તમે પોતે તે ધર માંહે રહેજો.-છરેબાઈ (૧)
છરેબાઈ ધરમમાંહે બાઈ નરમીજ જોધએ,
નરમી વિના નર નહી આવે.-છરેબાઈ (૨)
છરેબાઈ નરનારી જ્યારે એકઠાંજ બેસે,
તારે એકાંતે વાત બાઈ કીજે.-છરેબાઈ (૩)
છરેબાઈ બાપ આપણો જ્યારે એ ધરમમાં નારી થઇ બેઠા,
ત્યારે અજુતનો સુવાગજ પામ્યા.-છરેબાઈ (૪)
છરેબાઈ તે ગુર પ્રતાપે દાસજ બોલ્યા,

ઈમામ શાહ ધર માંહે આઘ્યા-છરેબાઈ (૫)

ગીનાન ૩. (સઘયદ ઈમામ શાહનું)

છરેબાઈ એવા કીજે તારે બીજે કોઇ ન લીજે,
એકાંતે એવા નરની કીજે.-છરેબાઈ (૧)

છરેબાઈ અડધી રાતે હરની એવા જો કીજે,
તો ગુરનર એકઠા આવે.-છરેબાઈ (૨)

છરેબાઈ બહિંતેર ધુવાની જ્યારે જનોઈ પેરો,
તારે ધરમ બાઈ તમે પામો.-છરેબાઈ (૩)

છરેબાઈ પરધન પર માયાનો તમે ભાવ ન રાખો
પર પુરખ બાપ ભાઈ નીરખો -છરેબાઈ (૪)

છરેબાઈ અરદાસ માંગી પીર ઈમામ શાહ બોલ્યા,
હમતો ઈસ ધર હાથ વેચાણાં.-છરેબાઈ (૫)

ગીનાન ૪ (સઘયદ ઈમામ શાહનું.)

છરેબાઈ ચેતી ચાલો તો કાંકણ બંધાવો,
કાંકણ બાંધી કાંઈ નવ બોલો.-છરેબાઈ (૧)

છરેબાઈ મહાદન છુટો તો જપ તપ કરજો,
જપ તપ વિના નહિ છુટો.-છરેબાઈ (૨)

છરેબાઈ આસીસ અરસ કુરસનીજ ભણવી
તે આસીસ વિના કેમ ઓળખાણ આવે.-છરેબાઈ (૩)

છરેબાઈ જ્યાં આવી અનત કરોડજ મલસે,
તારે તમે ક્યાં દેખાશો.-છરેબાઈ (૪)

છરેબાઈ સંસાર દીન ચાર હસતા રમતા બસે,
ઈમામશાહ કહે ચેતીને ચાલો.-છરેબાઈ (૫)

૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૧ લો

(વિનતીનાં ગીનાનના પાઠ ૫૦ માંથી સરૂઆતના પાઠ ૧૦) (૧)

એણ આઠમ આઠ નીરીંજન,
 નરગુણ આપે અરૂપ;
 અસલ અમારા સામી તમે,
 જુઠા પડીયા થઇ રૂપ... ..
 મહેર કરો મોરા સાંધયા.
 અખળા શરણુ તમારી. (૧)
 એણ અનત જુગ અમને વહી ગયા,
 રૂપ ધરતા આવો;
 વેનતી કરતાં અમને ભવ થયા,
 સામી તમે જોડ જોડાવો મહેરો (૨)
 એણ મુનકાળમાંહે સામી અનત ચલત્ર કીધા,
 નીરીંજન રૂપે રમીયા;
 જુના જોગી વિલંબ શું કરો,
 રેશો કેટલુંક સામી... .. મહેરો (૩)
 એણ સોલ થલ માંહે સામી તમે રમત કરી,
 તેની શું કરું વખાણુ;
 તે દિનની વિનતી અમ તણી,
 સામી તમે ધરજો કાન મહેરો (૪)
 એણ ધંધુકારમાંહે નીરીંજન રૂપે,
 સામી તમે ધ્યાનજ ધર્યા;
 જેણે જુમલે તમને જાણીયા,

તે મુનીવર તમે વરીયા મહેરો (૫)

એલ કલપમાંહે કરોડીયું તારીયું;

અલખ આપે લખાયા;

જખ, મેધ, કીનર, તેત્રીસ,

મુઘા કરી તમને ધ્યાયા... .. મહેરો (૬)

એલ જુગા જુગની હું આશવંતી છું;

નિકાહ કીધી નાંચે;

હવે અમે થયા ભર જોખનમાં,

લજ રખો ત્રીભોવરના રાય... .. મહેરો (૭)

એલ હલ ભરી સામી અમે આવીયા,

સામી અમારી હલ ઉતારે;

રખે હલ પાછી ફેરવો,

ખડો દોષ હમારા મહેરો (૮)

એલ છેડા નાખીને સામી ઢાંકજો;

અવગુણ અમતણા આએ;

અમે તો અખળા આધીન છું,

લજ તમારી હો રાય... .. મહેરો (૯)

સામી હું આશવંતી અનત જુગ તણી,

મુણા હો ત્રીભોવર રાય;

ભર જોખન મારો આવીયો;

હવે અમે રહેસું લજાયે મહેરો (૧૦)

૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૧ લાનું ગીનાન ૭૩ સુ.

(કુદ્દે પાઠ પ૩ માંથી શરૂઆતના પાઠ ૨૨) (II)

રચનાર—પીર હસન કેળીરદીન.

છરેભાઈ આવો રખીસર તમે તીરથ નાઓ,
અપણા સાહેબે શું શું ફરમાયાછ-હો છરેભાઈ. (૧)

છરેભાઈ સાહેબે ફરમાયા તે ગુરે કહી સંભળાવ્યા,
ભાઈ ગુરુ કહે તેમ ચાલો-હો છરેભાઈ. (૨)

છરેભાઈ ગુર ગત ગંગામાંહે તમે નીરમલ થઈ આવો,
આવી સત ધરમનું તમે રાચો-હો છરેભાઈ. (૩)

છરેભાઈ કાયાના બંધાણુ તમે કાયામાં બાંધો,
બંધ રાખ્યા વિના કેમ પામસો-હો છરેભાઈ. (૪)

છરેભાઈ મોહમાયાની તમે મમતા મેલો,
પુરણ કરણી ગુરુસુ રાખો-હો છરેભાઈ. (૫)

છરેભાઈ એવી કરણી ગુરુએ ફરમાવી તે ઢલસુ રાખો,
તો તમે કાંકણ બંધાવો-હો છરેભાઈ. (૬)

છરેભાઈ કાંકણ બધાવી તમે સુતક ટાળો,
તો કાંકણ સોનાના હોએ-હો છરેભાઈ. (૭)

છરેભાઈ સુતક ટાળી તમે કાંકણ પારો,
અને પુરણ પ્રીત હરીસુ રાખો-હો છરેભાઈ. (૮)

છરેભાઈ કાંકણ વિના વીરા આળખાણ નાંહી,
તે તો તમે કાંએ ન બંધાવો-હો છરેભાઈ. (૯)

છરેભાઈ કાંકણ બંધાવી અને સુતક ન રાખો,

- એવી ગુરુજીવ પ્રીતજ રાખો-હો. હરેભાષ. (૧૦)
- હરેભાષ કાંકણ બંધાવીયાં તારે નરગે ન જાઓ,
અને કાયામાહે એવો રંગ આવે-હો. હરેભાષ. (૧૧)
- હરેભાષ કાંકણ બંધાવી તમે મુરત નિરતજ રાખો,
કાંકણ પરસાદે વીરા ભાષ છુટો-હો. હરેભાષ. (૧૨)
- હરેભાષ હાથે અમરાપુરી તમે કાંઈ ગમાવો,
તો આગળ થઈ ગયા તેવા તમે થાઓ-હો. હરેભાષ. (૧૩)
- હરેભાષ આગળ થઈ ગયા તે કરણી કરતા,
એવો સતગુરનો બોલ સહી કરી જાણો-હો. હરેભાષ. (૧૪)
- હરેભાષ કલ્પીકારમાંહે તમે તરી કરી જશો,
તારે જીવ જંગળથી છુટો-હો. હરેભાષ. (૧૫)
- હરેભાષ આજ કલજીગમાંહે જે સતપંથી સાચા,
તે તો ફેરા આઠ ફરી સીધા-હો. હરેભાષ. (૧૬)
- હરેભાષ આઠ ફેરા જીવને માનખાના જાણો,
પહેલો રાજ થઈને આવે-હો. હરેભાષ. (૧૭)
- હરેભાષ બીજે અવતાર તો વજરનો આવે,
અને ત્રીજે તે શેઠ સાહુકાર-હો. હરેભાષ. (૧૮)
- હરેભાષ ચોથો અવતાર તો બ્રાહ્મણમાંહે આવે,
અને પાંચમું કાપણીનું જાણો-હો. હરે ભાષ. (૧૯)
- હરેભાષ છઠો અવતાર તો મહાભારથી જાણો,
અને સાતમે નીચ પીછાણો-હો. હરેભાષ. (૨૦)
- હરેભાષ આઠમે અવતાર તો સતપંથમાંહે આવિયા,
તારે સતપંથ મારગ મુજબા-હો. હરેભાષ. (૨૧)

૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૨ જો.

એળી તઢએ તમેનાં ગીનાનના કુટલે પાઠ ૧૮૩ તેમાંથી
શરૂઆતના પાઠ ૨૨ (૦૦)

રચનાર—પીર હસન કબીરદીન

- એળ સરવે જીવુનાં લેખાં લેશે,
તારે કોઇ કેને નહી પાસે... ...એળી તઢએ તમે. (૧)
- એળ માઇ ન બાપ ન ભેણ ન ભાઇ,
તે સરવે પોતામાંહે પડશે... ...એળી૦ (૨)
- એળ કાઝી મુલાં ત્યાં સરવે આવે,
હીસામ સાહેબ ત્યાં માંગે... ...એળી૦ (૩)
- એળ પુરવ જન્મની બંદગી પાર લંગાવે,
તો આરાધ સાહેબજીકા કરણા... ...એળી૦ (૪)
- એળ અરજ બંદગી ગુરજની તારે,
તો ગત સઘળી છુટે... ...એળી૦ (૫)
- એળ ગતમાંહે જાહેર ગુર નુર આવીયા,
તારે ગતને ગીનાન સુણાયાં... ...એળી૦ (૬)
- એળ ગયારે વેદ તમે ચીતમાંહે ન લાવો,
તેથી છોટકા ન પાવો... ...એળી૦ (૭)
- એળ ગીનાન જોઇ તમે વણજ વોરો,
તો ગીનાન કહે તેમ ચાલો... ...એળી૦ (૮)
- એળ વેળા પોતી ને જીગ ભરાજી,
હવે તમે કીયાં જાએશો... ...એળી૦ (૯)

- એજ જુગ ચાર ને-રૂપ છે દશ,
છંદલું રૂપ કેનું કહીએ... ..એખી૦ (૧૦)
- એજ મહિલા અલી જારે હીને ચાલીયા,
તારે શ્રી ધસલામ શાહા આયા... ..એખી૦ (૧૧)
- એજ પીર સદરદીન જારે સધારીયા,
તેના તે પીર કોણ હુઆ... ..એખી૦ (૧૨)
- એજ તેના પીર હસન કબીરદીન હુઆ,
તે હસન હુસેનની આલ... ..એખી૦ (૧૩)
- એજ ગીનાન જોતાં મોમન સરવે મુઘ પાઘએ,
ગીનાન વીના સરવે અંધારા... ..એખી૦ (૧૪)
- એજ પાંચેસું પહુલાજ, સાતેસું હરીચંદ્ર,
નવેસું જીજ્ઞેશઠણ પોતા... ..એખી૦ (૧૫)
- એજ બારે કરોડીએસે પીર સદરદીન,
તેત્રીસ કરોડીઉં સરગે સધારિયા... ..એખી૦ (૧૬)
- એજ ચાર જુગમાહે ચાર વેદજ પોતા,
હવે તમે કેને સાથે આયા... ..એખી૦ (૧૭)
- એજ રૂગ, જીજ્ઞર, શામજ ચાલીયા,
અથર વેદ આજ રહીયા... ..એખી૦ (૧૮)
- એજ અનત કરોડીએ વર પીર હસન કબીરદીન પાયા,
એ આપે ગુરજ આયા... ..એખી૦ (૧૯)
- એજ અથર વેદમાહે અથર રાચીયા,
તો તમે મન થર કરી રાખો... ..એખી૦ (૨૦)
- એજ વેદ શાસ્ત્ર જોઈને ચાલો,
વેદ વીના દાણવ હુઆ... ..એખી૦ (૨૧)
- એજ વેદ ગીનાનમાહે સરવે મુઘ પાઘએ,
પાઘમ દીશથી નર નારાયણ આયા... ..એખી૦ (૨૨)

૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૨ બાનુ ગીનાન ૭૫ મું.

(કુલે પાઠ ૪૮ માંથી શરૂઆતનાં પાઠ ૧૭) (/)

રચનાર—પીર ઈંદ્ર ધમામદીન.

છરેભાઈ નીલરે ધંધુકાર શાહા આપે રચાયા,
તારે ચોરાસી ચોકડીએ તેનું પાર ન પાયા. (૧)

છરેભાઈ કમલ વીકાસી શાહા મોરે આરંભ કીયા;
તારે આરંભે થકી ને શાહાચોરે ફીણ ઉપાયા, (૨)

છરેભાઈ ફીણ થકી શાહા મોરે એક એંડ ઉપાયા,
તારે એંડ સેવીને શાહાએ ચઉદ ભમણ ઉપાયા. (૩)

છરેભાઈ જોડ જમીન શાહા મોરે એણી પેરે બાંધીયા,
તારે ધમળાધોરીને સીંગે શાહા ભારજ ધરીયા. (૪)

છરેભાઈ ધમળાધોરીને સીંગે શાહા ભારજ ધરીયા,
તારે ચારે પાંઉસુ ધોરી થ'લીને રહીયા. (૫)

છરેભાઈ ચારેધ પાંઉસુ ધોરી થ'લીને રહીયા,
તારે ધોરીએ મનમાંહે અહંકારજ કરીયા (૬)

છરેભાઈ ધોરીએ મનમાંહે અહંકારજ કરીયા
તારે ફરમાન થકી શાહા મોરે કાચબો પએદા કરીયા. (૭)

છરેભાઈ ફરમાને થકી શાહા મોરે કાચબો પએદા કરીયા,
તારે બોલીયા કાચબા સામી ભાર બહોતેરા (૮)

છરેભાઈ બોલીયા કાચબા સામી ભાર બહોતેરા,
તારે કાચબે મનમાંહે અહંકારજ કરીયા. (૯)

- જીરેભાઈ કાચબે મનમાંહે અહંકારજ કરીયા
તારે ફરમાને થકી શાહા મોરે પાણી પએદા કરીયા. (૧૦)
- જીરેભાઈ ઝીલીયા કાચબા તેને આરંભ હુઆ,
તારે પાણીએ મનમાંહે અહંકારજ કરીયા. (૧૧)
- જીરેભાઈ પાણીએ મનમાંહે અહંકારજ કરીયા,
તારે ફરમાને થકી શાહા મોરે પવન પએદા કરીયા. (૧૨)
- જીરેભાઈ ઝીલીયા પાણી તેને આરંભ હુઆ,
તારે પવને મનમાંહે અહંકારજ કરીયા. (૧૩)
- જીરેભાઈ પવને મનમાંહે અહંકારજ કરીયા
તારે ફરમાને થકી શાહા મોરે પાખણ પએદા કરીયા. (૧૪)
- જીરેભાઈ ઝીલીયા પવન તેને આરંભ હુઆ,
તારે પાખણે મનમાંહે અહંકારજ કરીયા. (૧૫)
- જીરેભાઈ પાખણે મનમાંહે અહંકારજ કરીયા
તારે શેશ નાગને સીર શાહા ભારજ ધરીયા. (૧૬)
- જીરેભાઈ શેશ નાગને સીર શાહા ભારજ ધરીઆ
તારે માંડી મુસ્તક મણુધર કુલવાને લાગા. (૧૭)

૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૩ જો.

પ્રેમ પાટણ મોટાના કુદલે પાઠ ૧૦૨ તેમાંથી શરૂઆતના પાઠ ૨૨

રચનાર—પીર શમસ. (::)

- પ્રેમ પાટણ રાજા મનસુધ,
તેને ધરે રહેઆદે રાણી. (૧)
- પરધાન પંચવીર ત્યાં રહે,
રાજાસું વાત કરાએ. (૨)
- રાજા રાણી રહેવે ધ્યાનમાં,
તેનું સામી સાથે હેત. (૩)
- નગર મધે પરધાન પરવરે,
રાજાસું વાત કરાએ. (૪)
- રાજા રાણી રહેવે મહોલમાં,
કરે કીરીયા અપાર. (૫)
- એક મન એકિના બાંધેઓ,
ગુર શમસ સું રાખેઓ પીયાર (૬)
- અવર ઇચ્છા કુછ ન ઓચરે
કરે હરજીસું ધ્યાન. (૭)
- સેસટ સરવે એમ કહે,
રાજાનું ભગતીસું ભાવ. (૮)
- પરધાન પંચવીર ત્યાં રહે,
નગર રાખેઓ ધામ. (૯)
- રાજા રાણી મહોલમાં વસે,
સરવે કરે પરધાન. (૧૦)

- એવિ તરેહ નગર વસે,
તે કાંઈ કહેઓ ન જાએ, (૧૧)
- પીર શમસ ગાજી બોલેઆ,
પાટણ તણા વખાણ. (૧૨)
- પીરેમ પાટણ ગામ છે,
તેતો પુરી કહેવાય. (૧૩)
- પાચો પોડો તેનો પરઠીયો,
ફરતો કોટ પ્રકાસ. (૧૪)
- નવ દરવાજા ઘણા સોલતા,
તેની જુગતી અપાર. (૧૫)
- કોસીસા કુંગરા અતી મણા,
ઉપર ફરતો ચોક. (૧૬)
- બોંતેર કોઠા તેના કહીએ,
તેની જડતર અપાર. (૧૭)
- ચાર વજર એની આગલે
તેના ઉચા અવાસ. (૧૮)
- નંધણે નજર પોંચે નહી,
પરમ કોટ પ્રકાસ. (૧૯)
- ચોસઠ ચોક ચકવા શોલ,
ત્રનસો સાઠ બજાર. (૨૦)
- એવી સોલા નગર તણી,
જાણે રચેઓ કેવલાસ. (૨૧)
- અનત દલ તેને આંગણે વશે,
તે પરોણાને પાસ. (૨૨)

૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૩ બનું ગીનાન ૭૬ મું.

(કુલ્લે પાઠ ૩૩ માંથી શરૂઆતના પાઠ ૧૧) (x/)

રચનાર—પીર સદરદીન

એણ સામીને સાચું કરીને શ્રેવીએ,
તો દુઃખ દાલદ બંધ સરવે દુર;
પાપ બંધને પવિત્ર થાય,
જો નીરમલ કરી પીયો નુર. (૧)

એણ સામીનું નામ રીઠે થકી ન વીસારીએ,
અને દુનીયાના હિરસજ વારીએ;
એવા ચાર પાળો ને પાંચ વારો,
તો પવિત્ર વસત સવારીએ. (૨)

એણ નજરના નીરમલ રંદેહના આછા,
અને ત્રીજો ખરો વીસવાસ;
એવી કરણીએ ચાલસો,
તો પામશે અમરાપુરી વાસ. (૩)

એણ મનનાં બંધાણુ નવ બાંધીએ,
અને કુડ કપટ ન કરીએ દીલમાંહે;
જે નર નીરભે પુર,
તે ગંજેઆ કેના ન ગંજાએ. (૪)

એણ કામ, કરોધ, મોહ, ત્રશના,
અને મદ અમલ જે કોઈ વારશે
ખમીયાના ખડંગ જેને રીંદેહ સમાણ,

તેથી કલજુગ હારસે. (૫)

એજ સંસાર સાગર તમે ઉતરત મુકો,
અને મોહો મછ વસે જલમાંએ;
ખરા માલમ જહાજ માંહે,

તે ઉવાટે કેમ જાએ. (૬)

એજ જે જીવ નમસકારી ને ગીતાન રૂપી,
અંદર જોત દિલમાંહે ધરે;
સામીના ગુણ જોને રહેહ સમાણા,
તેને કલજુગ શુ' કરે. (૭)

એજ અંતકાલે તારી કોણ છે માતા ને કોણ છે પીતા,
અને સમરીએ રંધુ રાય;
કાયા નીરમળ તો થાય,
જો ધરમ સખાવત થાય. (૮)

અજી અનત કરોડ ના સામી લેખાં લેશે,
અને લેશે તે મહાદનમાંહે;
કીધાં કરતવ પુછશે,
જરે કાગલ લેશે શાહે. (૯)

એક લાખ ને ચોવિસ હજાર,
માંહે પેકાંબર સરદાર;
નળી મહુમદ અરજ કરશે,
સાહેબ મુણા ફરીયાદ. (૧૦)

એજ સીંતરે સો સો હુસેની મીલસે,
અને ધાર કરોડ જમાત;
અનત અનતના ત્યાં મુનીવર મીલસે,
મારા સાહેબજીને દરબાર. (૧૧)

૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૪ થાનું ગોનાન ૫૮ સું.

(કુલે પાઠ ૫૯ માંથી શરૂઆતના પાઠ ૨૨) (૧૦)

રચનાર—પીર સદરદીન.

એજ સતગુર કહે તમે સુણો મારા મુનીવરો,
સાહેબ રાજે હુકમ પરઠાવેઆ જરે. (૧)

એજ સાચો સીધક મન રાખો આપણ,
રોઝ કીઆમત દીન આયા જરે. (૨)

એજ રોજ કીઆમત દીન આયા નેડ,
તીસકી હકીમત સુણી કરી લેજો જરે. (૩)

એજ કહેયા ગુરજકા સાચા કરી જણો,
ને વચન સુણી ચીંત દેજો જરે. (૪)

એજ આગે આઠ લાખ કરણ માંહે,
સાહેબે રોઝ કીઆમત દીન લીખાયા જરે. (૫)

એજ કાંએ ફીરો તમે ચેતો મારા મુનીવરો,
સો દીન નેણે આયા જરે. (૬)

એજ સો દીન નેહણે આયા મારા મુનીવરો,
સાહેબ રાજે પાછમેથી ચડકર આવે જરે. (૭)

એજ આદ અંત કેરા દેવ મીલેજે,
સાહેબ સેતા સેહેન ચલાવે જરે. (૮)

એજ સેતા સેહેન સખ દેવ મીલેજે,
આવેજે જ પુઠીપ માંહે જરે. (૯)

એજ પાસે તપસી ગુર નબીકા,

- ને સાહેબ આરબી રૂપે છે. (૧૦)
- એણે દઇત કાલીંગા પુરવ દીસમાંહે,
તીસકી ચીણુખ નગરી કીલાવે છે. (૧૧)
- એણે અનત દળ ત્યાં દઇતકે પાસે,
સોલી ચડકર આવે છે. (૧૨)
- એણે દોઝે દળ ત્યાં એકઠે મીલેંગે,
દેવ દાણુવ ત્યાં લડશે છે. (૧૩)
- એણે ખણુંગે ખણુંગે ત્યાં વાળે જણુકારા,
ને દઇત કાલીંગા ત્યાં પડસે છે. (૧૪)
- એણે મારી દાણુવ નર વસ કરેસે,
સાહેબ રાજે નાટક દીન રચાવે છે. (૧૫)
- એણે વીસવ કુંઆરી સચો સામી રાજે પરણે,
રીકીસરને રાજ કરાવસે છે. (૧૬)
- એણે સવા લાખ વરસ રીકીસર રાજ કરેસે,
પછે મહાદન મંડાવે છે. (૧૭)
- એણે પાપ પુન કેરા હોએસે નીવેડા,
તીલ તીલકા લેખા સાહેબ લેસે છે. (૧૮)
- એણે અરધ લાખ વરસનું એક દીન હોએસે,
ને તીસ દીન સરવે જીવ તુલાએસે છે. (૧૯)
- એણે ગુપત ગુનાં ત્યાં પરગટ હોએસે,
દેવ મીલેંગે તેત્રીસ કરોડ છે. (૨૦)
- એણે સોંહોસ કરણી ત્યાં સુરજ તપસે,
અગનકો મેહ વરસેંગા છે. (૨૧)
- એણે અગનકી લેહેર આકાસેથી વરસે,
છઉં મુસલ કેરી ધાર છે. (૨૨)

૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૪ થાનું ગીનાન ૮૧ મું.

(કુલે પાઠ ૫૨ માંથી શરૂઆતના પાઠ ૧૭) (/x)

રચનાર—પીર હસન કબીરદીન

યા ખુદાવંદ અનત કલપમે આગે તું હીજ હોતા
તારો અંત તું હીજ જાણેલ. (૧)

યા ખુદાવંદ તારે જમીન ન હોતી આશમાન ન હોતા,
જો હોતા સો તું હીજ જાણેલ. (૨)

યા ખુદાવંદ તું આપે ધલાહી તું આપે નીરીંજન
તું આપોહી આપ પરીયાણેલ. (૩)

યા ખુદાવંદ અઘ કરોડ બ્રહ્મા આગે તેં ઉપાય,
તેણે તારો અંત ન જાણીયોલ. (૪)

યા ખુદાવંદ આઠ લાખ કરણ પીરે તારી શ્રેવા જો કીધી,
તારે તો પીરને મુખ દીખાયાલ. (૫)

યા ખુદાવંદ અનત દેવ તારાં મુખમાંહે પીરે દીઠા
તારે અનત રૂપી તુને પીરે કરી જાણીયાલ. (૬)

યા ખુદાવંદ તારી કરણીનું પાર અલાહ તું હીજ જાણે,
અવો પીરે મુખે નામ લખાયાલ. (૭)

યા ખુદા વંદ છત્રીસ જુગ ચોરાસી ચોકડીએ
તેં અહું કારજ માંડીયો,
તારે વખતે પીરે પીછાણીયાલ. (૮)

યા ખુદાવંદ ચોરાસી આસણે તારા દરસણ

સામું પીરે તપજ સાધ્યો

તારે તો પીરને પાસ તેડાવીયાલ. (૯)

યા ખુદાવંદ ચાર કલપ તુજ આગળ વેનતી કરીને પીરે
અરદાસજ કીધી,

તારે તમે પીરના વચનજ માનીયાલ. (૧૦)

યા ખુદાવંદ અનત વેનતી કરીને પીરે અરદાસજ કીધી,
સામી મારા શેશર રચાવોલ. (૧૧)

યા ખુદાવંદ પીરને વચને સાહેબે સ્ત્રીતજ કીધા,
તારે ફીજુ થકી એક ઈંડ ઉપાયાલ. (૧૨)

યા ખુદાવંદ ઈંડ એવીને ચડેક લમણ રચાયો,
જોડ જમીન એણી પેરે ખાંધીયાલ. (૧૩)

યા ખુદાવંદ જમીં સીરજને ચાર ખાણીયું ઉપાધઉં,
પવન પાણી પએદા કીધાલ. (૧૪)

યા ખુદાવંદ આઠ લાખ પરખત, ચાર લાખ મેધ,
નવ લાખ તારાનું તેજ,
એવો સીતેજ ખાણુમાંહેથી આવીયાલ. (૧૫)

યા ખુદાવંદ ચંદ્ર સુરજ સાહેબે નુરે નીપાયા,
તેજ ધરીને કામજ ચલાયાલ. (૧૬)

યા ખુદાવંદ બીજ જરેજ ખાણુમાંહે જવાજોડ ઉપાયા,
તેનું ભેદ કેણું નહિ જાણીયાલ. (૧૭)

૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૪ થાનું ગીનાન ૪૭ મું.

(કુલ્લે પાઠ ૬૦ માંથી શરૂઆતના પાઠ ૨૨) (૩)

ચયનાર—પીર સદરદીન

એજ પાછમ દીસે પરભુ પરતઃ બેઠા,
જેમ હિગીયા ચંદાને સુરજ. (૧)

મોમન માંએથી પરવરીયા,
ભરીયા તે અમરત નુરજ (૨)

જલ થલ મહીયર તુંહીજલીઅણા,
સામી તુંહી કરતા એહજ. (૩)

સામી સાચ ગુઠના લેખા લેસે,
તારે સંધ પોતી તેહજ (૪)

સામી દઈત દાણુવ નર વસ કરસે,
મારસે ખણુંગ સંગાતજ. (૫)

સામી પીઠ પરોથમીના રાજ હિથાપસે,
જારે નજર કરસે મોરો શાહાજ (૬)

એવો અમરત રાજ કુદરતી,
જેનો સાતમો ભરમંઠજ. (૭)

તુંતો ચેત ચેત ખાના મન મોહોએ પડીઓ,
તુંતો કોલ કાએમજને દઈ આવીયોજ. (૮)

જેણે ગરબેયા સોંસાર સીરજેયા,
સો લેખા લેસે શાહાજ. (૯)

આગે ભવરે ભુલીઓ જુગ ચારનો,

- તું તો નીંધરાએ પડેઓ કાંએછ. (૧૦)
- અહંકાર માંએથી કુટમ કીધા,
તે માંહે અંત બાંધીયા જાગછ. (૧૧)
- જુગ થોથા હિપર નથી પાંચમો,
મરણ્ય તે જોખમ સારછ. (૧૨)
- સો શાહા કીધા તે કરતવ પુછસે,
લેખો તે સાહેબજીને હાથછ. (૧૩)
- એવો અમરત રાજા કુદરતી,
જેનો સાતમો ભરમંડછ. (૧૪)
- પાછમ દીસે પરજી પરતક બેઠા,
રહીઅણુ વિઆણી એહછ. (૧૫)
- નવખંઠ પીરોથત્રી નમ્રઅણુસું નીરખીયા,
સાચ જુઠ ત્યાં આંણસેછ. (૧૬)
- પાપ પુન દોએ તરાજીએ તુરાએ,
તારે તે જીવડા જાણસેછ. (૧૭)
- તમે જાણજીહારા જાણીને લેજો,
અહોનીસ જાગો મારા વીરછ. (૧૮)
- કરોડી તેત્રીસે જાળને મેલા મીલો,
એમ બોલ્યા સમરા પીરછ. (૧૯)
- સો શાહા કીધાતે કરતવ પુછસે,
લેખો તે સાહેબજીને હાથછ. (૨૦)
- એવો અમરત રાજા કુદરતિ,
જેનો સાતમો ભરમંડછ. (૨૧)
- તોરજી ત્રીલોવર સામ ચડસે,
તારે તુરે તે વરસે મેધછ. (૨૨)

૧૦૦ ગીનાન ભાગ ૫ માનું ગીનાન ૩ ભું.

(કુલે પાઠ ૧૬૭ તેમાંથી શરૂઆતના પાઠ ૨૨)

(૩૬૬)

ચંચાર—પીર સદરદીન

- એજ સેજડીએ સુતોરે રાજા નીંદ્રા ધરી,
તારા રાણી ઓરાસે રાયના પાયજી. (૧)
- એજ ઇંચી ચરીત રાજાએ જાણીયો,
નયણે તે નીંદ્રા ન આવેજી. (૨)
- એજ ત્યાંથીને તારા સતી સંચરીયાં,
આવીયાં છે ઓરડા મીંજરજી. (૩)
- એજ સોળે શણગાર સતીએ સજ્યા,
પહેરીયાં પહેરીયાં ધરમતણાં ચીરજી. (૪)
- એજ ત્યાંથી તારા સતી સંચરીયાં,
આવીયાં છે ઘોડાર મીંજરજી. (૫)
- એજ ઘોડા તે છેડીયો તેજ હંસલો,
ઉપર માંડીયા ચીત્રડા પલાજીજી. (૬)
- એજ ત્યાંથી તારા સતી સંચરીયાં,
આવીયાં છે કમલ દુવારજી. (૭)
- એજ અરણસ માંગીને સતી ઉભાં રહીયાં,
સામી રાજા લગ રાખણહારજી. (૮)
- એજ કમલ દુવારે રાજા ઉભા રહીયાં,
આપે આપે ઉઘડીયાં કમાડજી. (૯)
- એજ ત્યાંથી તારા સતી સંચરીયાં,

આવીયાં છે પરેડુ' મી'જરણ. (૧૦)

એણ અરદાસ માંગીને સતી ઉભાં રહ્યા,
સામી રાજ લજ રાખણહારણ. (૧૧)

એણ ભોગલ ભાંગીરે ખરા લોહોતણા,
ત્યારે નીકળીયાં છે દુવારથી બહારણ. (૧૨)

એણ બહાર આવીને રેવન હાંકીયો,
આવી પોતાં જમના નદિને તીરણ. (૧૩)

એણ જમના નદીએ આવી રાણી ઉભાં રહીયાં,
તારે ઘણાં નીર ઉછળે અપારણ. (૧૪)

એણ અરદાસ માંગીને સતી ઉભાં રહીયાં,
સામી રાજ લજ રાખણહારણ. (૧૫)

એણ નીર ચીરાણાં સતી ઉતરીયાં,
જમના નદીએ દીધી છે વાટણ. (૧૬)

એણ તારે નદી વચે ચાલી આલે પાર ગયાં,
ત્યારે રાણી થયાં છે રળીયાતણ. (૧૭)

એણ ત્યાંથીને તારા સતી સંચરીયાં,
આવિયાં છે ધરમ દુવારણ. (૧૮)

એણ ત્યારે પ્રદક્ષીણા કરી સતિ ઉભાં રહીયાં,
ત્યારે જીમલાણએ દીધી છે આશીશણ. (૧૯)

એણ ત્યારે ઘોડો તે બાંધીયો તેણ હંસલો,
ઉતારીયાં છે ચીત્રડા પલાણણ. (૨૦)

એણ તારે આગળ પાછળથી મુનીવર સંચરીયાં
આવિ પોતાં ધરમ દુવારણ. (૨૧)

એણ ધરમ ધજ સરવે વધાવીયાં,
આવી સંચરીયાં મોંઢરમાંહેણ. (૨૨)

૧૦૦ ગીતાન ભાગ ૬ ઠાનું ગીતાન ૧૦ સુ.

સ્થનાર—સધયદ ધમામ શાહ. (૨)

- એ ગત જનો સામી રામ આવેઆ,
આયા હોતો ભલે આવજોલ. (૧)
- તમે એવોરે મુનીવર ભાષ,
મુણી હોએ તો આવજોલ. (૨)
- નિત નિત મલોરે પ્યારા ભાષ,
સો દીન સો આવજોલ. (૩)
- દસવંદ કયુલયા હો ભાષ,
સો કેતા તમે આવજોલ. (૪)
- ખાના કેયા લે આયા ભાષ,
કેયા લેધ તમે જસોલ. (૫)
- ખાના નાગા આયા ભાષ
નાગા તમે જસોલ. (૬)
- ખાના બેહુ મલી આવ્યા ભાષ,
ચહિ મલીને જસોલ. (૭)
- એ તન માટી હજસે ભાષ,
તારી કનકા વરની દેહાલ. (૮)
- ચેહો તારો હંસ ચાલસે ભાષ,
જીવ પસતાવો રહેસેલ. (૯)
- એમ બોલ્યા ગુર ધમામ શાહ
અંત મિટી કવનસુ નેહાલ. (૧૦)

૧૦૦. બીનાત ભાગ ૬ ઠા.

વીવાનું બીનાત (સતગુર નુરનો ઢોલ) (૩૨)

- કે હરેવીરા માંડવ વીવા મન કરી માલભે,
કે હરેવીરા મનના માનીયા મુરતડા મહેરખાનરે...
વીવારે આવીયા કુંકડા, (૧)
- કે હરેવીરા જોશિડા તેડાવો જ'પુ દીપના,
કે હરેવીરા પુસતક જોશે પુનમ કેશ ચાંદરે...વીવા૦ (૨)
- કે હરેવીરા જનને ડિતારા જ'પુદીપમાં,
કે હરેવીરા મળીયા છે કલપના કરોડરે... ...વીવા૦ (૩)
- કે હરેવીરા ઘોરીડા તેડાવો ધરમ જાળવે,
કે હરેવીરા મળીયાછે અનત કરોડરે... ...વીવા૦ (૪)
- કે હરેવીરા ચોરી ચીત્રાવો નવલા રંગની,
કે હરેવીરા પરજુછે વસવ કુંવારીરે... ...વીવા૦ (૫)
- કે હરેવીરા વસવ કુંવારીના વર વાંચીએ,
કે હરેવીરા જાણે હિલો ગોકલ માંહેલો કાનરે...વીવા૦ (૬)
- કે હરેવીરા ગુર સતગુર એમ બોલીયા,
કે હરેવીરા ગુર ભરમાલ બોલીયાછે ઢોલરે...વીવા૦ (૭)

જુગેસર—અખણુંનાં ગીતાનાં ૬૦ માંથી ગીતાનાં ૧ હું
(જુગેસરનું)

રચનાર—સહયદ ઇમામશાહ. (૧૬૪૭)

- આદ થકી એક સુન નીપાયા,
તારે સુનમાંથી સ્થાવર નીપાયા;
જુગેસર જોગના મરમ કોઈ ન જાણે,
જોગકા મરમ જુગેસર જાણે...જોગકા. (૧)
- મુદ્રા પહેરી ને મન વશ નાહિ;
નરજી જાસો નીચવાણું જુગેસર (૨)
- નાથ અનાથ અમે પીર ઇમામશાહ,
અમે અલાખ પુરશ ધરના ચેલા ... જુગેસર (૩)
- હાલુત ચોલે ને પાય પડાવે,
પણ સીધના શબ્દ ન જાણે ... જુગેસર (૪)
- સગી વગાડે ને કાન ફડાવે,
પણ બ્રહ્મના અખર ન જાણે ... જુગેસર (૫)
- જ્યા વધારેને જોગના સાધે,
પણ મુગતના મરમ ન જાણે ... જુગેસર (૬)
- જ'પુ હીપ માંહે સામી તખત રચાયા,
તે શેશના સિરજજુહાર ... જુગેસર (૭)
- અડશઠ તીરથ તે પરબત ને નીર;
ત્યાં નહી નીવેડા થાય ... જુગેસર (૮)
- એમ જાણે ઇંદ્ર ઇમામ શાહ તમે મુઝા મારા જોગી;
ચુર મલે તો સેસા રહે ... જુગેસર (૯)

ભુગેસર-અબધુનાં ગીતાન ૬૦ માંથી ગીતાન ૫૩ મું

(અબધુનું) (/*)

સ્થનાર-પીર શમસ.

- અબધુ ભુગત જોડ સંતાપ પાત કરો,
અને દંઢા કરો બીચાર;
ખમેયા ઇયાકી હાએ મુંદ્રા પહેરો,
ગીતાન કરજો અહાર... ...
અબધુ તે જોગી ભુગમાંએ,
જાકો મન દુભરે નાહી... ...અબધુ૦ (૧)
- અબધુ ગુર મેરા ગીતાન વેરાગકી ઇંદ્રી,
અને સંગમ કરો ભજુતા;
સાચ ધરમ સાચ કરી ધ્યાવો,
તો જોગી હાએ અબધુતાઅબધુ૦ (૨)
- અબધુ ચાંદો સુરજ હાએ રોકી રાખો,
અને મન ચીત ધરો એસ દંઢી;
સુખમજા તંતી વાજણ લાગી,
એ ભેદ કીસેજ ખંઢીઅબધુ૦ (૩)
- અબધુ સખ અવગુણ તમે ત્રીવેણી નાઓ
અને અનહુદ બળઓ;
કહે પીર શમસ જીવંત મરીએ
તો અવરથ જનમ ન પાઓઅબધુ૦ (૪)

મન સમજાણી વડીના પાઠ ૨ (કુલે પાઠ ૪૦૧)

રચનાર—પીર શમ્સ. (=)

મન સમજાણીકી એસી બાતા,	૧
દુનીયા અજાણી ન સમજે ધાતા.	૨
પેલા નામ અલાહકા લીજે,	૩
દુબ સત નબીકા કીજે.	૪
અલ્લાહ મહમદ એક ગણીએ,	૫
પીર શાહકા નામ બાણીએ.	૬
ગીનાન ગુર તણા મુણીએ,	૭
ગુર નર ગન માંહે મળીએ.	૮
સાચા નામ નબી કીલાવે,	૯
સાહેબજીકા ફરસન પાવે.	૧૦
અલા રસુલ જીલા આખો,	૧૧
દીલ અપના સાહાસુ રાખો.	૧૨
સાહા વીના અવર ન બુજે,	૧૩
સતની શહા ઉનકુ મુજે.	૧૪
હરી નામ જપતા વીલખ ન કીજે,	૧૫
વધકુઠમાં ફલ તોળ લીજે.	૧૬

રે વૃંહી...

સાહેબસુ નેહ લાકઝી,
મહમદ માનો સાચરે,
ચિત મન એક કરે,
ગુરકી પારો વાચરે.

(૧)

મન સમજણીકી એસી બાતા,	૧
દુનીયા અજણી ન સમજે ધાતા.	૨
સાચી વાટ સતકી કાવે,	૩
સાચ વીના કો પાર ન પાવે.	૪
કસ કસોટી રખીસર સેવે,	૫
કસણી વીના પાર ન લેવે.	૬
સાચી વાટે તે મુઝા ધાવે.	૭
પીર શાહા વિના પાર ન પાવે,	૮
સાચી વાટ જુગમાં કહીએ,	૯
કસોટી વિના પાર ન લઇએ.	૧૦
સાચા મુઝા જુગમાં રખીએ,	૧૧
વીખડો મારગ એમ લઇએ.	૧૨
દુનીયા ધાવે મ કરશે કાંઈ,	૧૩
દેણ લેણ ચુકવો ભાઈ.	૧૪
આખર જાતા ન જાલે કોઈ,	૧૫
મરણ પેલા મરણ હોઈ.	૧૬

રે તુંહી....

વીખડો મારગ દોહોલો,
કસ કસોટી દાસરે,
ડર પીયુનો લાવીએ,
છોડ બુરાની આસરે.

(૨)

સતવરણી વડીના પાઠ ૩. (કુલ્લે પાઠ ૩૧૬)

રચનાર—સપ્તયજ્ઞ આહમદ શાહ. (=)

(મહેદીકી રચના)

મહેદી હુઆ હએ આપ રહેમાન,	૧
જેણે ઉપાવીયા સરવે સીધાન.	૨
કાયા કીધી સખ લાખજ ખંધ,	૩
આઠ લાખ આણી ઉસમાંહે સંધ.	૪
સરવે શાષ્ટી કરોયા નીસતાર,	૫
તારે મેદી થયા વીસતાર.	૬
એહિ હકીકત હએ સાચી સાચ,	૭
સતગુરજી તો હએ સાચી વાંચ.	૮
૩ખીસર સાંભળો તમે એક મન,	૯
મેદી આપે તે હએ નીરીજન.	૧૦

રે તુંહી ...

મહેદીએ સખ રચના કરી	
અને ઉપાધ ચારે ખાણુરે,	
પ્રથમી કીધી કારમી,	
સોતતખણુ સાહેબજાણુરે.	(૧)

(ઇમામકી જાહેરાત)

મહેદી સાચા તો હએ જુગમાંહે,	૧
જેણે વાટ દખાડીયા તાંહે.	૨
સોઈ મહેદી એસ જુગ આધાર,	૩
જે કોઈ હોતા સુરીજન સાર.	૪
મેદી ઇમામે તો વાટ દખાડી,	૫
જે છે નીરીજન નામ નીસતારી.	૬
આપે મેદી અને આપે ઇમામ,	૭

આપે રાખીયા છે સર્વે નામ ૮
 એ જીગમાંહે તે તો દીવા સાર, ૯
 મેદી પરવરીયા છે પરીવાર. ૧૦

રે તુંહી....

મહેદી સુરીજન હાર હએ,
 દુજે મહેદી આપ ઇમામરે;
 આપે તો મહેદી પરવરીયા,
 આપે ધરીયાં નામરે. (૨)

(પરીવારે મેદીકા)

મેદી થકી આલ જો ચાલી, ૧
 મેદી ઇમામ તે જીગમાં ચાલી. ૨
 તેણે લીધા છે ગીરભાવાસ, ૩
 તેણે રચીયા છે આપે સાસ. ૪
 એ તો ભેદ હએ આપે ન્યારા, ૫
 ઉસકા કોઇ નવ પાવે પારા. ૬
 દાદે આદમસેં એહી પરવાર, ૭
 સધળી સૃષ્ટીકા સીરજણ હાર. ૮
 જીવ જંતર કીયા હએ સાર, ૯
 ઉસકા એહી તો હએ વેવાર. ૧૦

રે તુંહી....

તુર નખી થકી રચના કરીયા,
 તારે પહેલા તે હોતા આપરે;
 અરસ કુરસ સખ ઉપાવીયા,
 અને ચંદા સુરજકા તાપરે. (૩)

સમાપ્ત.

